

SPREJEM
FATIMSKE
MARIJE
ROMARICE
V ŽUPNIJI

www.sticna.com

Združenje posvečenih
Jezusovemu in Marijinemu Srcu

**SPREJEM FATIMSKE
MARIJE ROMARICE
V ŽUPNIJI**

Salve
Ljubljana 2016

CIP

Če izvzamemo znana molitvena in pesemska besedila, so pri novih besedilih sodelovali: Alojz Snoj, p. Anton Nadrah in Janez Vagner.

Priprava za tisk: p. Branko Petauer

Izdal in založil: Salve d. o. o., Ljubljana

Naklada: 1000 izvodov

Splošna navodila

Pripravljeni obrednik je le nekakšen model ali vzorec za pripravo na sprejem in za sam sprejem fatimskega Marijinega kipa; uporabite ga lahko dobesedno ali po lastni presoji, ko izberete tisto, kar je za vašo župnijo (skupnost) primerno, glede na velikost ali zmožnosti, ali pa je le navdih za lastno izvirnost.

Vse potrebne pripomočke dobite pri Salve na Rakovniku.

1. Daljna priprava

Na sprejem fatimske Marije Romarice **naj se župnija pripravlja** z obhajanjem **petih prvih sobot na fatimski način** (knjižica Pet prvih sobot), z **molitvijo rožnega venca** (glej Prilogo te brošure, str.) in z »**Molitvijo v času priprave**« (glej zgibanko Marija – okno upanja). Kjer niste obhajali petih prvih sobot na fatimski način, se lahko pripravite na posvetitev Jezusovemu in Marijinemu Srcu (JMS) z Devetdnevnicco pred posvetitvijo JMS. Bolj temeljita razlaga o posvetitvi JMS je v knjižici Priročnik za posvetitev JMS.

Posvetitev posameznikov in skupin naj bi izvršili ob koncu petih prvih sobot ali na nedeljo po petih prvih sobotah. Kratko razlago posvetitve, nagovor pri maši ob posvetitvi in posvetitveno molitev najdete v tej knjižici, na strani 36.

2. Bližnja priprava

Tri dni pred prihodom Marijinega kipa v župnijo (skupnost) imamo »**Tridnevnicco** pred prihodom fatimskega Marijinega kipa v župnijo« (str. , pripravil p. A. Nadrah).

Kjer niste obhajali prvosobotne pobožnosti na fatimski način, za pripravo na posvetitev posameznikov in skupin opravite Devetdnevnicco pred posvetitvijo JMS iz knjižice z enakim naslovom.

3. Slovesnost sprejema Marije Romarice v župniji (skupnosti) je na str.

Posvetitev župnije naj se izvrši na dan obiska Marije Romarice. Duhovnik naj uporabi obrazec za Posvetitev župnije. Če bo molitev molil sam, naj uporabi edninsko obliko, če pa bo nabavil tudi zloženske, kjer je ta molitev natisnjena in jo lahko z njim molijo tudi verniki, naj uporabi množinsko obliko.

Ne smemo pozabiti na **ostarele, bolne in invalidne v župniji**. Naj se tudi oni srečajo z Marijo Romarico. Če je v župniji Dom za ostarele in je dovolj časa, naj jih Marijin kip obiše v njihovem domu. Če je dovolj časa, naj se jim podeli bolniško maziljenje.

Obisk Marije Romarice je tudi velika **priložnost za posvetitev** otrok Jezusovemu in Marijinemu Srcu. Če je v župniji **vrtec**, naj se te otroke zagotovo pripelje pred Marijino podobo in se jih izroči v njeno varstvo

V Prilogi te knjižice je še posvetitvena molitev za družine, str. ???, Marijine pesmi, str. ???, razmišljanje o pomenu fatimskih dogodkov (napisal Janez Vagner), str. ???, vsi štirje deli rožnega venca s fatimskimi premišljevanji, ki lahko služijo v času priprave ali pa ob obisku fatimskega kipa, če je Marijin kip lahko dalj časa v župniji ali v skupnosti, str. ???

Povsem na koncu je še notni zapis fatimske himne.

1. OSEBNA POSVETITEV POSAMEZNIKOV IN SKUPIN JMS

(Daljna priprava)

Verniki naj prvosobotno pobožnost in posvetitev posameznikov opravijo kot šopek dobrodošlice fatimski Mariji. Župniki naj nabavijo dovolj kartončkov za »Osebno posvetitev posameznikov in skupin Jezusovemu in Marijinemu Srcu«, spominske podobe JMS ter

čudodelne svetinjice. Vse to dobite v Ljubljani na Rakovniku. Za vsakega posameznika naj se nabavi po dva kartončka, ki jih posameznik doma podpiše in enega ohrani zase, drugega pa na dan posvetitve izpolnjenega prinese v cerkev. Kartončke daste že prej v cerkev, da so na voljo vernikom, ki jih odnesejo domov, preberejo in izpolnijo. Duhovnik lahko po nagovoru (osnutek nagovora je objavljen v tej brošuri), v katerem razloži vsebino in pomen posvetitve, ali pa po obhajilu, skupaj z **verniki zmoli posvetitveno molitev**. Nato verniki prinesejo podpisani obrazec k oltarju in ga izročijo duhovniku v roke, on pa jim izroči čudodelno svetinjico. Svetinjice pred izročitvijo še blagoslovi. Zelo priporočamo spominske podobe JMS, ki jih duhovniki prav tako nabavite na Rakovniku potem, ko ste o naročilu povprašali vernike, in jih po posvetitvi izročite tistim, ki so jih naročili.

V vsaki župniji naj se na dostojen način **vodi knjiga z imeni** in osnovnimi podatki posvečenih, ki se jim ob vsakoletni posvetitvi pridružijo še novi.

Osnutek nagovora pri slovesnosti posvetitve posameznikov

Kaj je posvetitev in izročitev Jezusovemu in Marijinemu Srcu? V Svetem pismu in splošni govorici ljudi srce pomeni osebno središče človeka in je simbol njegove ljubezni. Ko govorimo o Jezusovem in Marijinem Srcu, mislimo na Jezusa in Marijo, na bogastvo njunega notranjega življenja, zlasti na njuno ljubezen do nebeškega Očeta in do nas ljudi.

Vsi ljudje smo Jezusovi, ker je naš Stvarnik in Odrešenik. Še bolj smo po svetem krstu njegovi vsi kristjani. Pripadnost Jezusu moramo potrditi in jo nato vedno znova potrjevati z osebno odločitvijo zanj. To se na odličen način zgodi pri dobro pripravljeni posvetitvi Jezusovemu Srcu.

Nismo le Jezusovi, ampak tudi Marijini, saj je naša duhovna mati. Kdor se izroči Marijinemu brezmadežnemu Srcu, ga ona izroči Jezusovemu presvetemu Srcu. Ona je bližnjica k Jezusu, posredovalka in priprošnjica pri njem. Velja pravilo: Po Mariji k Jezusu! V polnem pomenu se lahko posvetimo samo Bogu, zato tudi Jezusu, ki ni samo pravi človek, ampak tudi pravi Bog. Devici Mariji se posvetimo v širšem pomenu te besede.

Podoba obeh Src nam govori o njuni neizmerni ljubezni do nas ljudi, do vsake župnije, do vsake družine, do vsakega posameznika. Njuna ljubezen do grešnega človeštva se razodeva vseskozi od Jezusovega rojstva v betlehemskega hlevu do smrti na križu na Golgoti. Njuna ljubezen je tako čudovita posebno zato, ker je križana.

Bistvo posvetitve je v skladu s posvetitveno molitvijo zavestna in popolna odpoved grehu, zapeljivosti zla in hudemu duhu ter nepreklicna podaritev Marijinemu Srcu in po njem Jezusovemu Srcu, to je Jezusu in Mariji, kot odgovor na njuno ljubezen. S to posvetitvijo se zavestno obnovi in poglobi krstna posvetitev Bogu. Poživijo se milosti, ki smo jih prejeli pri svetem krstu.

S posvetitvijo po Mariji izročimo Jezusu svojo dušo in telo, duhovni napredek, svoje molitve, žrtve in dobra dela, svoje skrite duhovne boje, prizadevanje za čistost duše, različne križe, zdravstveno stanje, svojo družino, znance in prijatelje, svoj poklic in materialne dobrine. V nas se začne novo življenje, ki je oblikovano po Jezusovem in Marijinem Srcu.

Če se zavestno podarimo Jezusovemu in Marijinemu Srcu, se nam tudi onadva podarita na nov način. Gre za dogovor dveh ljubezni. Ko se podarimo Jezusu in Mariji, smo njuna last. Onadva bosta skrbela za nas kot za svojo lastnino.

Posvetitev ni le enkratno dejanje. S svojim življenjem jo vsak dan znova potrjujemo in obnavljamo. V litanijah Srca Jezusovega imenujemo Srce Jezusovo »žareče ognjišče ljubezni« ter »dobrote in ljubezni polno«. Ob njegovem Srcu lahko naše srce zopet zažari v ljubezni, se napolni z dobroto in ljubeznijo, zahrepeni po svetosti ter začne nesebično ljubiti. Samo ljubezen lahko spodbudi človeka za nesebično ljubezen. Sv. Marjeta Marija Alacoque [alakók] je zapisala: »Zdi se mi, da ni krajše poti, da pridemo do popolnosti, in da ni bolj

gotovega sredstva za zveličanje, kakor je posvetitev Božjemu Srcu.« Večkrat je tudi izjavila: »Mislim, da se ne bo pogubil nihče, kdor bo Jezusovo Srce častil in se mu posvetil.« Posvetitev nas usmeri v ljubezen do bližnjega, da bi se tudi on odločil za ljubezen do Jezusa in Marije. Naš apostolat je najprej apostolat molitve in žrtve ter zglednega krščanskega življenja, v izpolnjevanju Božjih in cerkvenih zapovedi. Molili bomo za rast Božjega kraljestva v dušah. V ta namen bomo sprejeli nase tudi kakšno odpoved in žrtev. Predvsem bomo vsak dan voljno nosili svoj križ ter tako zadoščevali Jezusovemu in Marijinemu Srcu za svoje grehe in grehe vsega človeštva.

Prav je, da radi molimo rožni venec in obhajamo pobožnost prvih petkov in prvih sobot ter vsaj enkrat na leto obnovimo posvetitev in izročitev Jezusovemu in Marijinemu Srcu. Jezus in Marija bosta vesela, če si bomo prizadevali za pravo medsebojno ljubezen v družini in za pomoč ljudem v duhovni in telesni stiski.

Molitev za osebno posvetitev posameznikov in skupin

Večni Oče, v Svetem Duhu se hočem posvetiti in izročiti Jezusovemu in Marijinemu Srcu, da bi bil vedno bolj predan in zvest tvoj otrok.

Mati Marija, jaz, _____ (ime in priimek), se danes izročim tvojemu brezmadežnemu Srcu. Sprejmi me v svoje materinsko varstvo in me vodi k svojemu Sinu Jezusu.

Gospod Jezus, po Marijinem brezmadežnem Srcu se posvetim in izročim tvojemu presvetemu Srcu. Upodobi moje srce po svojem Srcu, da boš ti vedno bolj živel v meni.

Presveto Srce Jezusovo, brezmadežno Srce Marijino, s to posvetitvijo in izročitvijo vama vračam ljubezen, ki sta mi jo izkazovala z vsem svojim zemeljskim življenjem, zlasti na Kalvariji, in mi jo izkazujeta še danes. Hkrati obnavljam svojo krstno posvetitev troedinemu Bogu: odpovem se grehu, zapeljivosti zla in hudemu duhu; verujem vse, kar nam je Bog razodel in kakor nas uči katoliška Cerkev.

Obljubim, da bom spolnjeval Jezusovo zapoved ljubezni do Boga in do bližnjega, Božje in cerkvene zapovedi ter se ravnal po nauku cerkvenega učiteljstva pod vodstvom Petrovega naslednika. S tem hočem prispevati k edinosti in rasti Cerkve. Rad bom molil rožni venec osebno, v družini in v drugih skupnostih ter s pobožnostjo prvih petkov in prvih sobot zadoščeval za svoje grehe in grehe vsega človeštva.

Presveto Srce Jezusovo, brezmadežno Srce Marijino, pomagajta mi, da bom sprejemal evangelij v svoje srce in ga živel v veri, upanju in ljubezni. Tako bo Jezus Kristus po svojem križu in vstajenju zame pot, resnica in življenje. Naj se hranim z nebeškim Kruhom in živim iz evharistične daritve, da bom premagal vsako zlo in vedno izbral življenje. Poln zaupanja se zatekam v zavetje vajinih ljubečih Src. Varujta me v vseh nevarnostih in me po končanem zemeljskem romanju srečno pripeljita v večno domovino. Amen.

Molitev za pripravo na posvetitev župnije

Presveto Srce Jezusovo, brezmadežno Srce Marijino, naša župnija se hoče vama posvetiti in izročiti. Pomagajta nam, da bomo v času priprave bolj doumeli vajino izredno ljubezen do nas in bomo to ljubezen vračali s poglobljeno molitvijo in bolj krščanskim življenjem. Radi bomo molili rožni venec in častili Najsvetejše. Trudili se bomo za večjo zvestobo evangeliju ter Božjim in cerkvenim zapovedim, zlasti zapovedi ljubezni do Boga in do bližnjega. Bolj dejavno bomo sodelovali pri mašni daritvi ter pri obhajanju prvih petkov in prvih sobot. Polni zaupanja se zatekamo v zavetje vajinih ljubečih Src. Varujta nas v vseh nevarnostih in nas po končanem zemeljskem romanju srečno pripeljita v večno domovino. Amen.

(To molitev molimo v času priprave na posvetitev župnije, tudi med tridnevnicco. Lahko pa vzamemo besedilo »Fatimska Devica, Mati usmiljenja«.)

TRIDNEVNICA PRED PRIHODOM FATIMSKEGA MARIJINEGA KIPA V ŽUPNIJO

Tridnevnicco obhajamo tri dni pred obiskom kipa fatimske Marije v župniji (ali kakšni drugi skupnosti). Ker bo obisk za različne župnije na različne dni, upoštevajmo liturgični koledar. Če ta dovoljuje, se vzame berilo ali evangelij v skladu z besedilom branja, sicer pa od dneva. Kjer je mogoče, naj bodo tudi litanije Božje Matere z blagoslovom. Če se bodo verniki več župnij ob Marijinem obisku zbrali v isti cerkvi, naj se udeležijo tudi tridnevnicce v tej, še boljše pa v domači cerkvi. Ob Marijinem obisku pa naj skupaj posvetijo in izročijo svoje župnije Jezusovemu in Marijinemu Srcu, vsak župnik svojo župnijo.

1. dan: Fatima – šola molitve

Berilo: Apd 1,12–14

UVOD

S prihodom kipa Marije romarice iz Fatime v našo župnijo (v našo skupnost) obhajamo stoletnico fatimskih dogodkov. Danes bomo premišljevali o tem, kako je Fatima pod vodstvom angela miru in Matere Marije za tri fatimske pastirčke, Lucijo, Frančiška in Jacinto, ter po njih za ves svet postala šola molitve. V to šolo se hočemo vključiti tudi mi. S tridnevnicco bi se radi dobro pripravili na posvetitev in izročitev naše župnije Jezusovemu in Marijinemu Srcu. Na začetku mašne daritve poleg drugih grehov priznajmo in obžalujemo vse malomarnosti in opustitve v zvezi z molitvijo.

NAGOVOR

Sv. Luka v Apostolskih delih poroča, kako so se učenci po Jezusovem vnebohodu z Oljske gore vrnili v Jeruzalem in so skupaj z Jezusovo materjo Marijo enodušno vztrajali v molitvi. Tako so se dobro pripravili na prihod Svetega Duha na binkoštni praznik (prim. Apd 1,12–14). V hvalospevu za praznik Marije, matere Cerkve, duhovnik moli: »Ko so apostoli pričakovali tvojega obljubljenega Duha, je [Marija] svoje molitve pridruževala prošnjam učencev in tako postala vzornica Cerkve, ki moli.« Lahko si mislimo, kako popolna je bila molitev v nazareški Družini, v kateri so živeli Jezus, Marija in sv. Jožef. Kot poveljučana v nebesih je naša priprošnjica, h kateri se z zaupanjem zatekamo.

Fatima je že takoj od začetka zelo povezana z molitvijo. Letos je ravno sto let, odkar se je fatimskim pastirčkom, Luciji, Frančišku in Jacinti, trikrat prikazal angel miru. Pri prvem prikazanju, spomladi 1916, jih je naučil posebno molitev, prav tako pri tretjem v jeseni. Obe molitvi je molil z njimi in jim naročil, naj ju redno molijo. Pri drugem prikazanju poleti jih je povabil: »Molite! Mnogo molite! Presveti Srci Jezusa in Marije imata z vami načrte usmiljenja. Stalno darujte Najvišjemu molitve in žrtve!« Prva angelova molitev je zelo apostolska, saj v njej prosimo za tiste, ki ne verujejo, ne molijo, ne upajo in Boga ne ljubijo. Pastirčki so prosili predvsem za spreobrnjenje grešnikov.

Pri vseh šestih Marijinih obiskih leta 1917 je zelo naglašena molitev rožnega venca. Že takoj pri prvem, 13. maja 1917, je Marija obljubila pastirčkom nebesa, za Frančiška pa je posebej naglasila, da bo moral zmoliti še veliko rožnih vencev. Pri vsakem prikazanju je vsem naročila, naj vsak dan molijo rožni venec. Že pri prvem prikazanju je povedala namen te molitve: »Molite vsak dan rožni venec, da boste izprosili svetu mir in konec vojne.« Bilo je

namreč sredi prve svetovne vojne. Ko jih je avgusta 1917 prostozidarski župan za dva dni zaprl, so tudi tam, skupaj z drugimi jetniki, molili rožni venec. Pri zadnjem prikazanju, 13. oktobra 1917, je Božja Mati povedala, da je Gospa rožnega venca. Naročila je: »Še naprej vsak dan molite rožni venec.«

Z molitvijo rožnega venca in premišljevanjem posameznih skrivnosti je tesno povezano obhajanje petih prvih sobot, ki sta ga Devica Marija in Jezus posredovala sestri Luciji, z naročilom, naj ga razširi med ljudi, kar jim bo pomagalo do zveličanja in do svetovnega miru. Marija ponovno naglašala molitev za spreobrnjenje grešnikov in odpuščanje grehov. Tudi v molitvi, ki jo je naročila pastirčkom med tretjim prikazanjem, 13. julija 1917, in jo molimo po vsaki desетки rožnega venca, prosimo za odpuščanje grehov in večno zveličanje, še posebej tistih, ki so najbolj daleč od Boga in so v nevarnosti večnega pogubljenja. Dne 19. avgusta 1917 je Marija pastirčkom z žalostnim izrazom naročila: »Molite, veliko molite in delajte žrtve za grešnike. Veliko duš namreč gre v pekel, ker ni nikogar, ki bi se zanje žrtvoval in molil zanje.«

Pred posameznimi Marijinimi prikazani so se navzoči ljudje, ki so bili vedno bolj številni, obračali na pastirčke, naj prosijo Marijo zlasti za ozdravljenje bolnikov in spreobrnjenje grešnikov. Lucija je te prošnje posredovala Mariji, ki jih je večinoma uslišala.

Med zgledi uspešne molitve, ki jih je sestra Lucija zapisala, navedimo dva:

»Nekega dne je v sobo bolnega Frančiška vstopila neka ženska iz kraja Casa Velha [káza vélja], imenovala se je Marijana. Bila je zelo žalostna, ker je njen mož napodil sina od hiše. Prosila je za milost sprave med očetom in sinom. Frančišek ji je odgovoril: 'Bodite mirni! Kmalu bom šel v nebesa, in ko bom prišel tja, bom našo Gospo prosil za to milost.'

Na dan Frančiškove smrti je sin tiste ženske drugič prosil očeta za odpuščanje. Ko ga je prosil prvič, ga je oče zavrnil, ker sin ni hotel sprejeti njegovih pogojev. Zdaj je sin privolil v vse, kar je oče zahteval, in mir se je vrnil v tisto hišo.«

Drug zgled: »K Jacinti je prišel neki mož, ki je jokal kakor otrok. Dobil je poziv, da mora na vojsko, doma pa je imel bolno ženo v postelji in tri majhne otroke. Prosil je za ozdravljenje žene ali za preklic poziva. Jacinta ga je povabila, naj z njo moli rožni venec. Potem mu je rekla: 'Ne jokajte! Marija je tako dobra! Zanesljivo vam bo dala milost, za katero prosite.' Ni pozabila na moža. Na koncu rožnega venca je zanj vselej zmolila zdravamarijo. Čez nekaj mesecev je prišel s svojo ženo in z otroki, da se zahvali Mariji za obe prejeti milosti. Zaradi vročine, ki jo je imel pred odhodom, je bil oproščen vojaške službe, njegovo ženo pa je Marija čudežno ozdravila.«

Iz naših družin je skoraj popolnoma izginila molitev. Fatima je klic k redni in poglobljeni molitvi, zlasti k molitvi rožnega venca. Bog je navezal svojo milost in naše zveličanje na molitev. Po Fatimi nam Jezus danes oznanja: »Spreobrnite se, kajti nebeško kraljestvo se je približalo« (Mt 4,17). Angel in Marija nas vabita: »Molite, mnogo molite!«

PROŠNJE

Bratje in sestre,

po posredovanju naše matere Marije, ki je s svojo molitvijo vzornica molitve Cerkve, zaupno prosimo Gospoda Jezusa Kristusa:

1. Naš dobri Gospod, Marija je prosila za Svetega Duha učencem, ki so z njo v molitvi enodušno vztrajali; – naj bo tvoja Cerkev poslušna navdihom Svetega Duha, da bo prinašala obilne sadove ljubezni.
2. Gospod Jezus, nazareška Družina nas uči vztrajne in poglobljene družinske molitve; – naj se v naših družinah po njenem zgledu in priprošnji zopet udomači redna družinska molitev.

3. Naš Odrešenik, v svojem zemeljskem življenju si se pogosto umikal v samoto in molil, – naj vsi kristjani po molitvi rožnega venca rastemo v edinosti z Bogom in med seboj, da bomo obrodili bogate duhovne sadove.
4. Dobri Pastir, v premišljevalni molitvi rožnega venca je povzetek evangelija; – pomagaj nam, da bomo po molitvi in premišljevanju skrivnosti rožnega venca oblikovali svoje vsakdanje življenje.
5. Jezus Kristus, usliši prošnje svoje poveljane matere Marije, – naj s svojo priprošnjo pomaga, tolaži in prinaša upanje tistim, ki trpijo na zemlji zaradi bolezni, krivic in pomanjkanja.
6. Usmiljeni Marijin Sin, z veseljem pričakujemo obisk tvoje in naše matere Marije; – naj naše srečanje z njo poglobi versko življenje vsem župljanom, pokojnim pa nakloni večno srečo v nebesih.

Vsemogočni Bog, v tvoji roki je usoda vseh narodov in ljudi. Zaradi priprošnje Božje Matere usliši naše molitve ter nam nakloni mir in zaupanje v tvoje mogočno varstvo. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

2. dan: Fatima – šola darovanja trpljenja in žrtev

Berilo: 1 Mz 3,1–19

Evangelij: Lk 2,22–35

UVOD

Vsi smo deležni različnega trpljenja. Veliko križev nalaga človek sebi in drugim z grešnim življenjem. Angel miru in Mati Marija sta fatimske pastirčke naučila, kako z darovanjem naši križi dobijo odrešilno vrednost, saj se pridružijo Jezusovemu križu, na katerem nas je odrešil. Tako Jezusu pomagamo reševati ljudi za srečno večnost. Priznajmo in obžalujmo, če smo drugim povzročali krivice in trpljenje, sami pa smo bili v prenašanju svojih križev nepotrpežljivi in jih nismo vdano darovali Bogu.

NAGOVOR

Ko so prinesli Mati Marija in sv. Jožef Dete Jezusa v tempelj, ga je starček Simeon vzel v naročje, Mariji pa je prerokoval: »Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, ki se mu nasprotuje – pa tudi tvojo lastno dušo bo presunil meč –, da se razodenejo misli iz mnogih src« (Lk 2,34–35). S Sinom je trpela tudi Mati, in sicer od bega v Egipt pred Herodom, ki je hotel Dete umoriti, pa vse do Kalvarije, kjer je svojega Sina darovala za rešitev človeštva. S tem je prispevala k odrešenju človeškega rodu, ki ga je izvršil njen Sin z velikonočno skrivnostjo svojega trpljenja, smrti in vstajenja. Kristus tega prispevka za naše odrešenje sicer ni potreboval, a ga je hvaležno sprejel. Tudi sv. Pavel piše, da dopolnjuje v svojem mesu, kar primanjkuje Kristusovim bridkostim, in to v prid njegovemu telesu, ki je Cerkev« (Kol 1,24).

Kar je izvrševala Marija in na drugačen način sv. Pavel, angel miru in Božja Mati učita fatimske otroke in po njih tudi nas. Pri drugem prikazanju, poleti 1916, je angel povabil pastirčke: »Stalno darujte Najvišjemu molitve in žrtve! Ob vsaki priložnosti, kadar morete, darujte Bogu žrtev v zadoščenje za grehe, s katerimi ga ljudje žalijo, in kot prošnje za spreobrnjene grešnikov. Predvsem sprejmite in vdano prenašajte trpljenje, ki vam ga bo poslal Gospod.« Ko jim je angel pri tretjem prikazanju podelil mistično obhajilo, je dejal: »Vzemite telo in pijte kri Jezusa Kristusa, ki ga nehvaležni ljudje strašno žalijo. Zadoščujte za njihove zločine in tolažite svojega Boga.«

Že pri prvem obisku, 13. maja 1917, je Marija v obliki vprašanja prosila pastirčke: »Ali se hočete darovati Bogu, da boste prenašali vse trpljenje, ki vam ga bo poslal, v zadoščenje za grehe, s katerimi ga ljudje žalijo, in kot prošnjo za spreobrnjenje grešnikov?« Ko je najstarejša vidkinja Lucija v imenu vseh pritrdilno odgovorila, je Marija dejala: »Morali boste veliko trpeti, toda Božja milost bo vaša moč.«

Res trije fatimski otroci niso več imeli mirnega brezskrbnega pastirskega življenja. Kdor je bral kakšno od knjižic, ki popisujejo življenje teh otrok, je lahko ugotovil, koliko križev jih je doletelo in kako so jih z Božjo pomočjo znali darovati za spreobrnjenje grešnikov in v zadoščenje za njihove grehe. Tudi sami so si nalagali prostovoljne žrtve. Najstarejšo vidkinjo Lucijo, ki je najbolj trpela, je Marija pri drugem prikazanju potolažila z besedami: »Ne izgublaj poguma! Moje brezmadežno Srce bo tvoje pribežališče in pot, ki te bo vodila k Bogu.« Lahko si mislimo, koliko so ti otroci pri sedmih, devetih in desetih letih trpeli, ko jih je 13. avgusta 1917 ugrabil prostožidarski župan in jih za dva dni zaprl. Vse trpljenje so darovali zlasti kot žrtev za spreobrnjenje grešnikov in v zadoščenje za grehe, storjene zoper Marijino brezmadežno Srce.

Marija je pri tretjem prikazanju pastirčke povabila: »Žrtvujte se za grešnike in pogosto recite, posebno kadar napravite kakšno žrtev: O Jezus, to je iz ljubezni do tebe, za spreobrnjenje grešnikov in v zadoščenje za grehe, storjene zoper Marijino brezmadežno Srce.«

Pri četrtem prikazanju, 19. avgusta 1917, jih je Božja Mati spodbudila k molitvi in žrtvovanju z besedami: »Molite, veliko molite in delajte žrtve za grešnike. Veliko duš namreč gre v pekel, ker ni nikogar, ki bi se zanje žrtvoval in molil zanje.« K sprejemanju trpljenja in izvrševanju žrtev so pastirčke spodbujale tudi zadnje Marijine besede pri šestem prikazanju 13. oktobra 1917: »Naj ljudje ne žalijo več Boga, našega Gospoda, ki je že zelo žaljen.«

Lucija o svojem trpljenju takole poroča: »Moj oče je bil zdrav, krepak človek, ki še glavobola ni poznal. In v manj kot štiriindvajsetih urah ga je huda pljučnica nenadoma spravila v večnost. Čutila sem tako veliko bolečino, da sem mislila, da bom tudi jaz umrla. On je bil edini, ki mi je izkazoval prijateljstvo, ko so me v družini obtoževali, in samo on me je branil. Umaknila sem se v svojo sobo in ječala: 'Moj Bog, moj Bog! Nikoli si ne bi mislila, da lahko pošlješ toliko trpljenja. Toda trpim iz ljubezni do tebe, v zadoščenje za grehe zoper Marijino brezmadežno Srce, za svetega očeta in za spreobrnjenje grešnikov.'«

Kako goreči so bili pastirčki pri reševanju grešnikov za nebesa, kažeta naslednja dva primera. Nekaj otrok dveh družin iz kraja Moita je beračilo od hiše do hiše. Ko so jih nekoč naši pastirčki srečali, je Jacinta dejala: "Dajmo tem revčkom svojo malico za spreobrnjenje grešnikov!" Stekla je k njim in jim razdelila malico. Pastirčki so še večkrat dali malico tem revnim otrokom. Zaradi tega so bili sami lačni. Uživali so želod, a so iskali takšnega, ki je bil bolj grenak, da so prispevali za spreobrnjenje grešnikov večjo žrtev.

Ko so se igrali pri vodnjaku Lucijinih staršev, jim je Jacintina mati prinesla nekaj grozdov iz svojega vinograda, ki je segal prav do vodnjaka. Jacinta je tedaj predlagala: »Ne jejmo jih, darujmo to žrtev za grešnike.« Potem je vsa srečna hitro nesla grozdje drugim otrokom, ki so se igrali na ulici.

Vsi se srečujemo z različnim trpljenjem. Trpljenje je bilo, je in bo do konca časov glavni problem človeštva. Ne moremo ga popolnoma odpraviti, lahko ga lajšamo. Predvsem je pomembno, da ga osmislimo, kakor so ga v Marijini šoli osmislili preprosti fatimski pastirčki. Kristjani v trpljenju ne gledamo le nekaj negativnega. Hodimo za Kristusom, ki je pred nami in za nas nosil križ in nas na njem odrešil. Posnemamo Mater Marijo, ki je svoje trpljenje pridruževala Kristusovemu trpljenju in tako postala vzornica vseh, ki se darujejo. Če svoje trpljenje pridružujemo Marijinemu in Jezusovemu trpljenju ter ga tako z ljubeznijo darujemo, dobi veliko odrešensko vrednost. Kakor fatimski pastirčki tudi mi lahko rešujemo ljudi za večno življenje pri Bogu.

PROŠNJE

Božja Mati v Fatimi in drugod po svetu obilno posreduje Božje darove. Ko se tega s hvaležnostjo spominjamo in z veseljem pričakujemo njen prihod, se po njej z zaupanjem obračamo na njenega Sina Jezusa Kristusa:

1. Gospod Jezus, že v raju je bilo napovedano, da bo na svetu sovraštvo in boj med dobrim in zlim; – na Marijino priprošnjo nam naklanjaj dovolj moči v boju za vse dobro, lepo in čisto.
2. Že prvo oznanilo odrešenja je ob tebi, našem Odrešeniku, napovedalo tudi delež tvoje Matere; – po njenem posredovanju deli človeštvu do konca sveta milosti odrešenja.
3. Naš Odrešenik, Marijino Srce je po Simeonovi prerokbi vedno znova presunil meč bolečin, ker je bila zvesta Gospodova dekla, – naj po njeni priprošnji prejemo potrebno pomoč za zvestobo in vsakdanje darovanje.
4. Gospod Jezus, Marija je zvesto stala pod tvojim križem in te darovala za naše odrešenje, - naj se tudi mi ne ustrašimo trpljenja in ga pridružujemo Jezusovemu trpljenju za odrešenje človeštva.
5. Dobri Gospod, iz usmiljene ljubezni do nas nam pošiljaš Mater Marijo; – naj njen prihod v nas poživi vero, upanje in usmiljeno ljubezen ter pripravljenost za pomoč vsem bolnikom in trpečim.
6. Poveljani Gospod, po brezmadežnem življenju na zemlji si Devico Marijo v nebesih kronal za kraljico, – naj se z njo veselijo nebeške sreče tudi vsi naši rajni.

Križani in vstali Gospod, z velikim veseljem in hrepenenjem pričakujemo tvojo in našo mater Marijo; naj srečanje z njo v nas poživi pripravljenost na darovanje in žrtve za spreobrnjenje vsega sveta, ki živiš in nas ljubiš vekomaj. Amen.

3. dan: Fatima – šola utrjevanja vere v posmrtno življenje

Evangelij: Lk 1,26–38

UVOD

V današnjem Bogu odtujenem svetu se je marsikomu vera v posmrtno življenje zamajala ali celo popolnoma izginila. Paul Claudel [pol klodél], eden največjih francoskih pesnikov, je dejal, da je Fatima »prekipevajoč izliv nadnaravnega v tem v snov ujetem svetu«. Fatimski dogodki zelo nazorno govorijo o Bogu, nebeški Gospe, angelih in svetnikih ter o naši poklicanosti, da postanemo sveti in se jim pridružimo. Ker je te vere in hrepenjenja po nebesih v nas premalo in zato padamo v različne grehe, priznajmo to in obžalujmo, da bo Bog našo daritev milostno sprejel.

NAGOVOR

V evangelijih je vse usmerjeno v večno življenje pri Bogu, ki je naš končni cilj. S tem seveda naš bližnji ni pozabljen, saj naše krščansko življenje ureja Božja zapoved ljubezni do Boga in do bližnjega. V tej usmerjenosti na Boga in v tesni povezanosti z njim se odlikuje Devica Marija, ki je bila izbrana za Božjo mater. Dogodki v zvezi z učlovečenjem in rojstvom Odrešenika, ki jih v prvem in drugem poglavju popisuje evangelist Luka, to dokazujejo. Pomislimo na angela Gabriela, ki oznani Jezusovo spočetje in rojstvo, in na angele, ki so pred pastirji peli: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji« (Lk 2,14). Čeprav je bila Marija Jezusova mati in učiteljica ter ji je bil Jezus pokoren (prim. Lk 2,51), je bila tudi njegova prva in najodličnejša učenka.

Fatimski dogodki so takoj od začetka in vseskozi vodili k tesni povezanosti z Bogom in razodevanju dejstva nebes. Angel in nebeška Gospa sta pogled pastirčkov usmerila v večnost. Obe angelovi molitvi nas združujeta z Bogom. Že prva molitev je v tem pogledu zelo nazorna in poučna: »Moj Bog, verujem vate, molim te, upam vate in te ljubim nadvse.« Marija je pri prvem prikazanju pastirčkom razodela: »Sem iz nebes.« Zagotovila jim je, da bodo prišli v nebesa. Lucija je pozneje povedala: »Notranje veselje, ki sem ga tedaj občutila, je bilo nepopisno.« Že sv. Pavel je rekel, da »oko ni videlo in uho ni slišalo in v človekovo srce ni prišlo, kar je Bog pripravil tistim, ki ga ljubijo« (1 Kor 2,9).

Lucija je zaradi vedno večjega trpljenja pri drugem prikazanju prosila Marijo, naj jih vzame v nebesa. Marija je odgovorila, da bo Frančiška in Jacinto vzela kmalu, Luciji pa je poverila življenjsko nalogo: širjenje češčenja brezmadežnega Marijinega Srca. Tistemu, ki se bo oklenil te pobožnosti, je obljubila zveličanje.

Po vsaki desetki rožnega venca s fatimsko molitvijo prosimo za zveličanje vseh ljudi: »O Jezus, odpusti nam naše grehe, obvaruj nas peklenskega ognja in privedi v nebesa vse duše, posebno še tiste, ki so najbolj potrebne tvojega usmiljenja.«

Tudi videnje pekla v prvem delu tretje skrivnosti je imelo ta namen, da nas usmeri v nebesa. Lucija je pojasnila: »To videnje je trajalo samo trenutek. Hvala naši dobri nebeški Materi, ki nas je vnaprej pripravila z obljubo, da nas bo pripeljala v nebesa [v prvem prikazanju]. Če ne bi bilo tako, mislim, da bi umrli od strahu in groze.«

Tudi pobožnost do Marijinega brezmadežnega Srca hoče privedi ljudi v nebesa. Marija je v drugem delu skrivnosti rekla: »Videli ste pekel, kamor gredo duše ubogih grešnikov. Da bi jih rešil, hoče Bog na svetu vpeljati pobožnost do mojega brezmadežnega Srca.« Brezmadežno Marijino Srce častimo predvsem s posvetitvijo (izročitvijo) in zadoščevanjem temu Srcu, kar je posebej naglašeno pri pobožnosti petih prvih sobot. *Direktorij za ljudske pobožnosti in bogoslužje* med izraze pobožnosti do Marijinega Srca uvršča: »posvetitev posameznih vernikov, družin, redovnih skupnosti in narodov; zadoščevanje z molitvijo, premagovanjem, deli usmiljenja; pobožnost petih prvih sobot v mesecu« (št. 174: CD 102).

Češčenje brezmadežnega Marijinega Srca nas mora voditi do preнове življenja, zato ni le ena izmed pobožnosti. Ko je bil papež Benedikt XVI. maja 1910 na Portugalskem, je 11. maja v glavnem mestu Lizbona dejal: »Sporočilo, odgovor Fatime, v bistvu ne meri na različne pobožne vaje, ampak na temeljni odgovor, to je stalno spreobračanje, pokora, molitev in tri Božje kreposti: vera, upanje in ljubezen.« Vse to nas pripravlja na večno življenje v nebesih, v družbi z Bogom, Devico Marijo, angeli in svetniki.

Za rešitev ljudi za večnost sta Jezus in Marija ponudila obhajanje petih prvih sobot, pri katerem je najbolj poudarjeno zadostilno sveto obhajilo. Poleg tega spada k prvosobotni pobožnosti zakrament sprave, molitev rožnega venca in 15 minut premišljevanja ene ali več rožnovenskih skrivnosti, da s tem delamo Mariji družbo – vse to z namenom zadoščevanja Marijinemu brezmadežnemu Srcu.

Poglejmo dva primera, ki kažeta, kako so bili fatimski pastirčki usmerjeni na večnost. Preden je Jacinta šla v bolnišnico, je Luciji rekla: »Samo še malo, pa pojdem v nebesa! Ti ostaneš tu, da boš ljudem povedala, da hoče Bog vpeljati na svetu pobožnost do Marijinega brezmadežnega Srca. Ko bo prišel čas, da to poveš, se ne skrivaj. Povej vsem ljudem, da nam Bog deli milosti po Marijinem brezmadežnem Srcu, naj jih prosijo pri njej. Jezusovo Srce hoče, da ob njem častimo tudi Marijino brezmadežno Srce; naj jo prosijo za mir, saj ga je Bog njej izročil. O, ko bi mogla v srcih vseh ljudi vžgati ogenj, ki gori v mojih prsah in ki me navdaja s tako veliko ljubeznijo do Jezusovega in Marijinega Srca!«

Preden se je Jacintin brat Frančišek 4. aprila 1919 poslovil s tega sveta, mu je Jacinta naročila: »Izroči mnogo mojih pozdravov Jezusu in Mariji in reci jima, da za spreobrnjenje grešnikov in v zadoščenje brezmadežnemu Srcu Marijinemu rada trpim vse, kar bosta hotela.«

Katekizem Katoliške Cerkve nas takoj na začetku uči, da je Bog »ustvaril človeka, da bi ga naredil deležnega blaženosti Božjega življenja«. Fatima jasno pričuje za obstoj Boga, Device Marije, angelov in svetnikov. Dogodki v Fatimi so najprej dokaz, da Bog biva in nas ljubi. Trije fatimski pastirčki so ob trikratnem srečanju z angelom leta 1916 in šestkratnem prikazanju Marije leta 1917 izkustveno doživeli srečanje z Božjim svetom. Naj nam vsaj nekaj tega posreduje tudi prihod Marije romarice v našo župnijo [k nam] in nam utrdi vero v posmrtno življenje pri Bogu. Ko bomo ob njenem obisku v naši župniji njej in po njej njenemu Sinu izročili in posvetili našo župnijo, jo bomo prosili, naj posreduje pri Bogu za nas, da bi se vsi zveličali.

PROŠNJE

Bratje in sestre,
po posredovanju naše matere Marije, ki je tudi v času največjega trpljenja trdno verovala v vstajenje svojega Sina, prosimo:

1. Gospod Jezus, tvoja mati Devica Marija je na angelovo oznanjenje odgovorila: Glej, dekla sem Gospodova, – naj bomo tudi mi v vseh okoliščinah življenja tvoji zvesti služabniki.
2. Marija je v svoji največji časti ostala ponižna Gospodova dekla, – naj tudi mi s preprostimi in iskrenimi srcem služimo bratom in sestram.
3. Dobri Gospod, kot otrok si živel v sveti nazareški Družini in bil deležen vzgoje matere Marije in svetega Jožefa, – naj starši z zgledom in besedo odgovorno vzgajajo svoje otroke.
4. Naš Odrešenik, na priprošnjo Matere Marije nam podeli milost, – da bo Marijin obisk v nas utrdil vero v posmrtno življenje v nebesih.
5. Usmiljeni Jezus, naj vsi, ki se v svojih stiskah zaupno zatekajo k Devici Mariji, – prejmejo notranji mir in izpolnitev svojih želja.
6. Odrešenik sveta, reši trpljenja v vicah vse naše rajne, – posebno tiste, ki so v svojem življenju častili tvojo Mater.

Gospod Jezus Kristus, veselimo se tolike lepote tvoje zemeljske matere Marije. Usliši njene prošnje, ko milostno posreduje za nas, da bi bila tudi naša pot življenja vsa čista in vsa sveta, dokler se ne srečamo z njo pri tebi, kjer živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

SLOVESNOST SPREJEMA MARIJE ROMARICE V ŽUPNIJI

Kip Marije romarice iz Fatime ob dogovorjenem času v župnijo pripelje kombi, ki bo isti za vso Slovenijo. Ustavi se **pred cerkvijo ali pred kapelico**, če je ta v bližini cerkve. Tam naj bodo **zbrani vsi verniki ter župnik z asistenco**. Zaželene so tudi narodne noše. Štirje fantje ali možje (ključarji) jo vzamejo iz kombija in dvignejo na ramena. Če je tam **godba ali trobenta** ali kak drug inštrument, naj **zaigra pozdrav fatimski Mariji Romarici** po napevu Trinajstega maja. Medtem duhovnik naloži kadilo in pokadi Marijin kip. Po glasbenem uvodu vsi verniki zapojejo **pesem Trinajstega maja**. Po pesmi skupaj zmolijo molitev »**Pozdravljena Kraljica, Mati usmiljenja**«. Sledi vstop v cerkev. Za križem in dvema svečama gredo najprej otroci in pred Marijinim kipom trosijo cvetje kakor pri drugih procesijah, nato mlade družine z majhnimi otroki, narodne noše, pevski zbor, duhovnik in ministranti, sledi kip Marije romarice, za njim člani župnijskega pastoralnega sveta in ključarji in nato vsi ostali verniki.

Ko **Marijin kip dospe v cerkev**, ga nosilci postavijo na primeren podstavek in odstranijo ročaje. Duhovnik ponovno pokadi Marijin kip. Pevski zbor ali vsi verniki skupno zapojejo primerno pesem Mariji v pozdrav. Nato se začno **pozdravi vernikov**. Najprej trije otroci (dve deklici in deček) v slovenskih narodnih nošah recitirajo Pozdrav Fatimski Mariji (Roža Gantar). Sledijo pozdravi enega (ene) izmed mladih, nato zakoncev (družine z otroki), trpečih oz. invalidnih in župnika (glej osnutek besedila Alojza Snoja). Po pozdravih **župnik izpostavi Najsvetejše**. Zbor ali duhovniki zapojejo pete litanije Matere Božje z odpevi. Sledi **posvetilna molitev** (obrazec za posvetitev župnije) in blagoslov z Najsvetejšim. Po molitvi Bog bodi hvaljen duhovnik shrani Najsvetejše in gre z asistenco v zakristijo.

Sedaj **povabimo vernike, naj gredo mimo kipa Marije Romarice** in jo pozdravijo bodisi z dotikom roke, bodisi s priklonom. Ob kipu naj bo košarica za prošnje, ki jih želijo verniki izročiti Mariji, in nabiralnik za prostovoljne darove. Med mimohodom pričnemo z molitvijo rožnega venca (brez premišljevanj). Pomembno je ohraniti tudi čas za tišino.

Sledi **somaševanje navzočih duhovnikov**. Ne pozabimo na spovedovanje. Sveto mašo vzamemo, če je le mogoče, V čast Devici Mariji, molimo ali pojemo Slavo ter beremo dve berili in evangelij, vse po lastni izbiri izmed beril V čast Devici Mariji. Sledi nagovor župnika (v prilogi je osnutek p. Antona Nadraha). Ob sklepu svete maše se za Marijin obisk lahko zahvali ključar ali kak član ŽPS, župnik pa izreče besede v slovo in Marijin kip preda naslednji župniji (ali dekaniji). Zbor ali ljudstvo jo pospremi s primerno pesmijo. Lepo bi bilo, če znajo, zapeti pesem: »Zbogom, dans' Marija pravi« ali našo priljubljeno: »Marija, skoz' življenje«.

FATIMSKA PESEM

Trinajstega maja v dolini Iria
se je prikazala Devica Marija.
Ave, ave, ave Marija,
ave, ave, ave Marija!

Prinesla je zemlji z neba sporočilo,
Boga naročilo in resno svarilo.
Ave, ave, ave Marija,
ave, ave, ave Marija!

Preveč je Bog žaljen, preveč je že greha,
naj svet spokori se, grešiti preneha.
Ave, ave, ave Marija,
ave, ave, ave Marija!

Moj rožni zdaj venec vsi pridno molite
in mojemu Srcu se vsi posvetite!
Ave, ave, ave Marija,
ave, ave, ave Marija!

Če svet opomine bo moje poslušal,
mir Božji na zemlji bo človek okušal.
Ave, ave, ave Marija,
ave, ave, ave Marija!

Če svet pa še dalje pri grehu ostane,

bo vojna še hujša zadela zemljane.
Ave, ave, ave Marija,
ave, ave, ave Marija!

Da mogla bom kazen neba zadržati,
ubogajte mene, saj vaša sem Mati.
Ave, ave, ave Marija,
ave, ave, ave Marija!

Naj pesem zahvalna Marijo pozdravlja,
za milosti v Fatimi svet jo proslavlja.
Ave, ave, ave Marija,
ave, ave, ave Marija!

O Mati preblaga, v nas vero ohrani,
ti naša Kraljica na veke ostani.
Ave, ave, ave Marija,
ave, ave, ave Marija!

POZDRAVLJENA, KRALJICA

Pozdravljena, Kraljica, mati usmiljenja, življenje, veselje in upanje naše, pozdravljena! K tebi vpijemo izgnani Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem izgnanstvu Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sveta Devica Marija.

POZDRAV FATIMSKI MARIJI

(Roža Gantar)

Vsi skupaj: Sprejmi, fatimska Marija,
zdaj slovenskih src pozdrav,
saj si v skrbi materinski
k nam spustila se z višav.

Starejša deklica: Fatima na Portugalskem
je blagoslovljeni kraj,
kjer odprl trem pastirčkom
se je sam nebeški raj.

Deček: Lepa vsa si prikazala
se, izvoljenka Boga,
in poskušala rešiti
rod človeški si gorja.

Mlajša deklica: Zmeraj znova si prosila:
"Spokorite se, ljudje!
Rožni venec v vaših rokah
Ganil Božje bo Srce."

Vsi skupaj: Nismo poslušali tvojih
opominov in besed
v krutih vojnah v smrtni grozi
drgetal je grešni svet.

Starejša deklica: Ni miru še, ni ljubezni,
močne sile so pekla,
satan spet sovraštvo neti
in nasilje spet divja.

Deček: Prošnje in molitve k tebi
dvigajo se vsepovsod
in zato si se, Marija,
spet odpravila na pot.

Mlajša deklica: Da vsem nam bi izprosila
Božjo milost in pomoč
da zvestó bi nam svetila
kakor zvezda v temno noč.

Vsi skupaj: Daj, ostani zmeraj z nami,
dobra fatimska Gospa,
s svojo materinsko roko
nas popelji do neba.

POZDRAV ŽUPNIKA FATIMSKI MARIJI

Dovolite, da za vsemi pozdravim v imenu vse župnije fatimsko Marijo romarico tudi jaz, vaš župnik. Tvoje milostno podobo z največjo ljubeznijo sprejema naša župnija (naša skupnost) in se ti zahvaljuje za tvoj obisk. Da bi mogla odvrniti strašno gorje, ki je pretilo vsemu svetu, si prišla iz nebes na portugalska tla, v Fatimo, po treh pastirčkah vabit vse verne, naj se posvetijo tvojemu brezmadežnemu Srcu. Tvoje naročilo je Božje naročilo, ker ti ne govoriš v svojem imenu, ampak kot dekla Gospodova, vedno le v Božjem imenu. 99 let mineva te dni, ko si stopila na fatimska tla in skoraj 70 let, odkar romaš po svetu. Danes si prišla tudi k nam, v našo župnijo. Pod to čudodelno podobo sprejemamo in slavimo tebe, naša nebeška Mati, in se ti izročamo v tvoje varstvo. Obnoviti hočemo svojo posvetitev Tvojemu brezmadežnemu Srcu in Te prosimo, varuj nas, o Mati, vsake nevarnosti, varuj naš narod, našo domovino, našo župnijo, naše družine in našo mladino vseh zablod in vsega hudega in nas po tem izgnanstvu pripelji v večno domovino. O Mati Marija, dobrodošla med nami!

LITANIJE MATERE BOŽJE

Gospod, usmili se, - **Gospod usmili se**
Kristus, usmili se,
Gospod, usmili se,
Kristus, sliši nas,
Kristus, usliši nas,

Bog Oče nebeški, - **usmili se nas**
Bog Sin, Odrešenik sveta,
Bog Sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija - **prosi za nas**
Sveta Mati Božja,
Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,
Mati Cerkve,
Mati milosti Božje,

**Marija, k tebi uboge reve, mi zapuščeni vpijemo,
objokani otroci Eve v dolini solz zdihujemo.**

Mati prečista,
Mati brezmadežna,
Mati nedolžna,

Mati deviška,
Mati ljubezniva,
Mati čudovita,

**Mi svoja srca ti damo, zaupno k tebi kličemo:
Marija, varuj nas, Marija varuj nas!**

Mati dobrega sveta,
Mati Stvarnikova,
Mati Odrešenikova,

Devica najmodrejša,
Devica častitljiva,
Devica hvalevredna,

**O Devica pomočnica, vseh slovenskih src Kraljica,
k tebi dvigamo roke, sprejmi v svoje nas srce.**

Devica mogočna,
Devica milostljiva,
Devica verna,

Podoba pravice,
Sedež modrosti,
Začetek našega veselja,

**O Marija, o Marija, milostno imaš srce!
K tebi, k tebi koprniyo naše misli in želje.**

Posoda duhovna,

Posoda častivredna,
Posoda vse svetosti,

Roža skrivnostna,
Stolp Davidov,
Stolp slonokoščeni,

**Saj lepše rož'ce nima svet kot Jezus je, Marijin cvet.
Pomagaj nam, pomagaj nam, Marija z Jezusom.**

Hiša zlata,
Skrinja zaveze,
Vrata nebeška,

Zgodnja danica,
Zdravje bolnikov,
Pribežališče grešnikov,

**O ti kraljica angelska, katere prošnja vse velja,
izprosi nam od Jezusa, da raj nebeški kdaj nam da.**

Tolažnica žalostnih,
Pomoč kristjanov,
Kraljica angelov,

Kraljica očakov,
Kraljica prerokov,
Kraljica apostolov,

**Zapojmo na glas Mariji na čast!
Marija devica, nebeška kraljica, le prosi za nas!**

Kraljica mučencev,
Kraljica pričevalcev,
Kraljica devic,

Kraljica vseh svetnikov,
Kraljica brez madeža izvirnega greha spočeta,
Kraljica v nebesa vzeta,

**Ti nebeške ključke imaš, o Marija, kar te prosimo nam daš, o Marija.
Naša ljubljena Gospa Jezusovega srca, prosi, le prosi, Marija za nas.**

Kraljica svetega rožnega venca,
Kraljica družine,
Kraljica miru.

**Kadar pa morali bomo umreti, daj nam, Marija, še enkrat prejeti
v Rešnjem Telesu Jezusa, milega nam Zveličarja.**

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta – prizanesi nam, o Gospod.
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta – usliši nas, o Gospod.
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta – usmili se nas.

Pod tvoje varstvo pribežimo, o sveta Božja Porodnica, ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevarnosti, o častitljiva in blagoslovljena Devica, naša Gospa, naša srednica, naša besednica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

Prosi za nas, sveta Božja Porodnica.
Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Gospod Bog, vedno naj se veselimo zdravja na duši in na telesu. Na priprošnjo svete Device Marije nas reši zemeljskih bridkosti in nam daj uživati nebeško veselje.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Molitev za posvetitev župnij(e)
(kadar z župnikom [predstojnikom, -ico] molijo vsi navzoči)

Mati Marija, zarja odrešenja, naša župnija* se danes izroča tvojemu brezmadežnemu Srcu. Sprejmi nas v svoje materinsko varstvo in nas vodi k svojemu Sinu Jezusu, ki je luč sveta in edini Odrešenik, naše upanje in rešitev.

Gospod Jezus, kot župnija* se po Marijinem brezmadežnem Srcu v Svetem Duhu posvetimo in izročimo tvojemu presvetemu Srcu. Naj bomo vedno bolj predani in zvesti otroci nebeškega Očeta.

Posvetimo in izročimo ti vse župljane*, začeni od najslabotnejših, od še nerojenih do bolnih, invalidnih in ostarelih. Izročamo ti naše družine, naše otroke, našo mladino ter samske in ovdovele. Posebej te prosimo za neurejene, ranjene in razbite družine. Ozri se na mlade, ki iščejo smisel življenja, in na tiste, ki se izgubljajo v najrazličnejših omamah. Pomagaj brezposelnim, osamljenim in obupanim. Prosimo te za vse oddaljene iz naše župnije*. Po Marijini priprošnji sprejmi vse imenovane v svoje usmiljeno Srce, nas pa napravi za sodelavce tvojega usmiljenja.

Usmiljeni Odrešenik, pred teboj obnavljamo svojo krstno posvetitev troedinemu Bogu: odpovemo se grehu, zapeljivosti zla in hudemu duhu. Verujemo vse, kar nam je Bog razodel in nas uči katoliška Cerkev. Podari nam Duha ljubezni, da bomo živeli po evangeliju, spolnjevali tvojo zapoved ljubezni do Boga in do bližnjega, božje in cerkvene zapovedi, vredno prejemali zakramente, zlasti zakrament sprave in evharistije, ter se ravnali po nauku cerkvenega učiteljstva. Podpiraj nas, da bomo v moči Svetega Duha ter njegovih darov in karizem z veseljem in velikodušnostjo prisluhnili božjemu klicu in nanj odgovorili, sodelovali pri novi evangelizaciji ter prispevali k edinosti in rasti župnijske skupnosti* in vesoljne Cerkve.

Hočemo se hraniti z božjo besedo in nebeškim Kruhom ter redno moliti, da bomo, dobro pripravljene, premagali vsako zlo in vedno izbrali življenje. Varuj nas v vseh nevarnostih in nas na priprošnjo Matere Marije po končanem zemeljskem romanju srečno pripelji v objem usmiljenega nebeškega Očeta. Amen.

(*Če ne gre za župnijo, temveč za kakšno drugo zaključeno skupnost, se besedilo primerno prilagodi.)

Molitev za posvetitev župnije

(kadar moli župnik [predstojnik, -ica] sam)

Mati Marija, zarja odrešenja, kot župnik župnije*..... izročam danes sebe in svojo župnijo* tvojemu brezmadežnemu Srcu. Sprejmi nas v svoje materinsko varstvo in nas vodi k svojemu Sinu Jezusu, ki je luč sveta in edini Odrešenik, naše upanje in rešitev. Gospod Jezus, po Marijinem brezmadežnem Srcu v Svetem Duhu posvetim in izročim tvojemu presvetemu Srcu sebe in svojo župnijo*. Naj bomo vedno bolj predani in zvesti otroci nebeškega Očeta.

Posvetim in izročim ti vse župljane*, začeni od najslabotnejših, od še nerojenih do bolnih, invalidnih in ostarelih. Izročam ti naše družine, naše otroke, našo mladino ter samske in ovdovele. Posebej te prosim za neurejene, ranjene in razbite družine. Ozri se na mlade, ki iščejo smisel življenja, in na tiste, ki se izgubljujejo v najrazličnejših omamah. Pomagaj brezposelnim, osamljenim in obupanim. Prosim te za vse oddaljene iz naše župnije*. Po Marijini priprošnji sprejmi vse imenovane v svoje usmiljeno Srce, mene pa napravi za sodelavca tvojega usmiljenja.

Usmiljeni Odrešenik, pomnoži v nas svojo milost, da bomo obnovili svojo krstno posvetitev troedinemu Bogu, se odpovedali grehu, zapeljivosti zla in hudemu duhu. Verujemo naj vse, kar nam je Bog razodel in nas uči katoliška Cerkev. Podeli nam Duha ljubezni, da bomo živeli po evangeliju, spolnjevali tvojo zapoved ljubezni do Boga in do bližnjega, božje in cerkvene zapovedi, vredno prejemali zakramente, zlasti zakrament sprave in evharistije, ter se ravnali po nauku cerkvenega učiteljstva. Podpiraj nas, da bomo v moči Svetega Duha ter njegovih darov in karizem z veseljem in velikodušnostjo prisluhnili božjemu klicu ter nanj odgovorili, sodelovali pri novi evangelizaciji ter prispevali k edinosti in rasti župnijske skupnosti* in vesoljne Cerkve.

Spodbujaj nas k molitvi in daj, da se bomo hranili z božjo besedo in nebeškim Kruhom. Tako bomo, dobro pripravljene, premagali vsako zlo in vedno izbrali življenje. Varuj nas v vseh nevarnostih in nas na priprošnjo Matere Marije po končanem zemeljskem romanju srečno pripelji v objem usmiljenega nebeškega Očeta. Amen.

*(*Če ne gre za župnijo, temveč za kakšno drugo zaključeno skupnost, se besedilo primerno prilagodi.)*

NAGOVOR PRI SV. MAŠI

Marija – okno upanja

Veseli smo, da je danes s kipom Marije iz Fatime naša duhovna Mati med nami in z njo vsa duhovna vsebina Fatime. Če gledamo na vsebino in vpliv, se s Fatimo ne more primerjati noben kraj posebnih razodetij. Papež Pij XII. je rekel: »Fatimsko sporočilo spada med največje posege Boga po Mariji v svetovni zgodovini po smrti apostolov.« Paul Claudel [Pol Klodél], eden največjih francoskih pesnikov in dramatikov, je dejal, da je Fatima »največji verski dogodek prve polovice 20. stoletja, prekipevajoč izliv nadnaravnega v tem v snov ujetem svetu«.

Ker je Fatima daleč, čisto na zahodu Evrope, se le redki morejo približati temu vrelcu nadnaravnega. Zato je Marija na prošnjo škofa Andreja Glavana, predsednika Slovenske škofovske konference, prišla k nam, da bi bili tudi mi deležni tega »prekipevajočega izliva nadnaravnega«. S tem bi se rešili premočnega vpliva »v snov ujetega sveta«, ki mnogim brani, da bi videli kaj drugega kot snov. Z Marijo namreč prihaja k nam vse tisto, kar je povezano s Fatimo od leta 1916 pa do danes, torej stoletno dogajanje, ki je zarezalo globoke brazde v Cerkev in svet.

Marijo sprejemamo in jo spremljamo po Sloveniji pod geslom: *Marija – okno upanja*. Osnovno misel tega gesla je izgovoril papež Benedikt XVI., ko je bil 11. maja 2010 v Lizboni, glavnem mestu Portugalske: Človek je Bogu zaprl vrata, a Bog ga hoče rešiti, zato mu je z Marijinimi sporočili in povabili v Fatimi, kakor tudi drugod, odprl okno upanja. To okno upanja je pravzaprav Božja odposlanka Marija.

Tudi Slovenci smo Bogu zaprli vrata. Z Marijinim prihodom k nam se je tudi za Slovenijo na široko odprlo okno upanja. Skozi to okno po besedah papeža Benedikta XVI. kot romarji gledamo proti nebesom: »V Fatimi nas Devica Marija vse vabi, da gledamo na zemljo kot na kraj svojega romanja proti dokončni domovini, ki so nebesa. V resnici smo mi vsi romarji in potrebujemo Mater, da nas vodi.«

Po Mariji k Jezusu!

Marija nas seveda vodi k svojemu Sinu in njegovemu evangeliju. Papež Benedikt pravi: »Zato je prišla iz nebes Devica Marija, da bi nas spomnila na evangeljske resnice, ki so za človeštvo edini vir upanja.«

Kakor je Božja Mati sorodnici Elizabeti prinesla Jezusa, ga prinaša tudi nam, našim župnijam, družinam, bolnikom, ostarelim in zapuščenim ter vsem trpečim. Z Jezusom pa prinaša njegovo usmiljeno ljubezen, pa tudi njegov klic k spreobrnjenju, veri, upanju in ljubezni ter molitvi. Ne samo klic, ampak tudi Svetega Duha, da bomo vse to lahko uresničili.

Kip Božje Matere, ki potuje od župnije do župnije, od škofije do škofije, od države do države, od celine do celine, oznanja veselje Cerkev in Marijo kot mater Cerkev ter medsebojno povezanost posameznih delnih Cerkev. Vsi imamo isto duhovno Mater. Kip je bil v kapeli v Fatimi, na kraju Marijinih prikazovanj in neprestanih molitvenih shodov velikih množic, na slovesen način blagoslovljen. Pred njim je po vsem svetu veliko ljudi molilo, se ga z zaupanjem dotikalo in od ganjenosti pred njim jokalo. Zato ima na sebi neko posebno posvečenost in enkratnost. V podobi bi lahko rekli, da se ga »drži« posebna Božja milost, ki jo posreduje tista, ki jo v molitvi zdravamarija imenujemo »milosti polna«.

Marija je v drugem delu fatimske skrivnosti napovedala zmago svojega brezmadežnega Srca. Gre predvsem za zmago Kristusa v naših dušah. Marija vedno vodi h Kristusu, k ravnanju po njegovi besedi. Že v Kani je strežnikom naročila: »Kar koli vam reče, storite« (Jn 2,5). Njena zmaga je zmeraj zmaga njenega Sina. Najvarneje to zmago dosežemo po Mariji. Že papež Pij X. je rekel: »Ni je varnejše in lažje poti, po kateri morejo ljudje priti k Jezusu Kristusu, kakor je Marija.« Obhajanje stoletnice fatimskih dogodkov, letos in predvsem drugo leto, naj bi pomagalo k tej zmagi. Letos obhajamo stoletnico trikratnega angelovega prikazanja, drugo leto pa stoletnico šestkratnega Marijinega prikazanja.

Oplemeniteno in poglobljeno leto usmiljenja

Z Marijinim obiskom je oplemeniteno in poglobljeno leto usmiljenja, saj je Marija *Mati usmiljenja*. Tako jo kličemo v molitvi *Pozdravljena, Kraljica*. Letu usmiljenja daje materinski značaj. Kot naša duhovna mati se želi srečati s svojimi otroki. Po besedah papeža Frančiška nas spremlja »milina njenega pogleda«. Tako bomo »vsi odkrili veselje Božje nežnosti«. V svetem letu bomo vstopali v svetoletna svetišča skozi sveta vrata, ki pomenijo Kristusa (prim. Jn 10,7), lahko pa jih povezujemo tudi z Materjo Marijo, saj jo v lavretanskih litanijah kličemo kot »vrata nebeška«. Kristus trka na vrata našega srca, a pogosto zaman (prim. Raz 3,20). Marija hoče s svojim obiskom doseči, da bi njenemu Sinu odprli in ga povabili, naj vstopi in za zmeraj ostane pri nas.

Ob Marijinem obisku se ji bomo [smo se ji] kot župnija (kot skupnost) posvetili in izročili, po njej pa Jezusu. Tako bomo na poglobljen in oplemeniten način deležni svetega leta usmiljenja.

Izraz »posvetitev« vzemimo predvsem v posebnem pomenu, kakor ga uporabljamo v vsakdanjem življenju. Tako rečemo: »Mati se je popolnoma posvetila svoji družini, zdravnik bolniku, župnik svoji župniji.« Posvetitvena molitev naj bo začetek novega življenja, v katerem se bomo »popolnoma posvetili« Jezusu in Mariji ter njunim zadevam. Onadva pa se bosta »popolnoma posvetila« nam in našim zadevam. Njune in naše zadeve so pravzaprav eno in isto, to je naš duhovni napredek, naša svetost in rast Božjega kraljestva na zemlji; vse v večjo Božjo slavo in zveličanje človeštva.

Sadovi prvega Marijinega obiska leta 1997

Letos, od 13. maja do 13. oktobra, fatimsko Marijo v Sloveniji gostimo tretjič. Po njenem prvem obisku leta 1997 je kronist zapisal: »Srečanje z Romarico iz Fatime je za nami. Bilo je enkratno pristrčno doživetje, ki je mnoge ganilo do solz. Neka žena je rekla: 'Odločila sem se in začela obhajati prve sobote.' Fant, ki je po birmi opuščal nedeljsko mašo in verouk, zdaj redno hodi in sodeluje. Nekdo je sklenil, da se bo znebil svojih odvečnih kilogramov tako, da bo polovico manj jedel in se odpovedal vsem priboljškom; žrtve, ki bodo za to potrebne, bo daroval v zadoščenje za svoje grehe in grehe slovenskega naroda. Spet drugi zdaj bolje moli. Žena moža alkoholika je vesela pripovedovala, da je po obisku fatimskega kipa njen mož nehal piti. Družina z več otroki je soglasno sklenila, da bo vsak večer skupaj molila rožni venec. Po več cerkvah se pred mašo sliši ta molitev. V precej župnijah pogosto molijo fatimsko posvetilno molitev, župniki pa opozarjajo na sporočila fatimske Gospe.«

PRILOGE

Molitev za osebno posvetitev družine

Jezus, Marija! Z Jožefom sta živela v nazareški družini, zato vama je ljuba vsaka družina, tudi naša.

Mati Marija, Kraljica družine, naša družina, združena v medsebojni ljubezni, se danes posveti in izroči tvojemu brezmadežnemu Srcu. Sprejmi nas v svoje materinsko varstvo in nas vodi k svojemu Sinu Jezusu.

Gospod Jezus, zbrani v tvojem imenu, se po Marijinem brezmadežnem Srcu posvetimo in izročimo tvojemu presvetemu Srcu. Upodobi naša srca po svojem Srcu, da boš ti vedno bolj živel v nas in med nami.

Presveto Srce Jezusovo, brezmadežno Srce Marijino, (*družine z mladoletnimi otroki dodajo: prav posebno vama posvetimo in izročimo vzgojo otrok), pomagajta nam, da bomo vestno spolnjevali svoje dolžnosti, živeli po božjih in cerkvenih zapovedih, zlasti zapovedi ljubezni do Boga in do bližnjega, sprejemali evangelij v svoje srce in se ravnali po nauku cerkvenega učiteljstva pod vodstvom Petrovega naslednika. Spoštovati hočemo drug drugega, potrpeti drug z drugim, si odpuščati, vdano s Kristusom nositi svoj križ in si prizadevati za ljubezen, ki je pripravljena dati življenje za drugega. Naj se ne zapremo vase, ampak naj bomo pozorni za potrebe sorodnikov in drugih ljudi.

Kot domača Cerkev naj bo naša družina skupnost milosti in molitve, šola človeških in krščanskih kreposti, zlasti ljubezni. Radi bomo sodelovali pri življenju župnije, se udeleževali svete maše in v zakramentu svete pokore uresničevali spravo z Bogom in med seboj.

Evharistični Kruh naj napravlja iz nas eno samo telo. Vsakodnevna družinska in osebna molitev pa naj nam bo najmočnejša spodbuda za sprejemanje odgovornosti, ki jih imamo kot krščanska družina.

Presveto Srce Jezusovo, brezmadežno Srce Marijino, varujta nas vsakega greha. Posebej sklenemo, da se bomo varovali grehov zoper vero, upanje in ljubezen, grehov preklinjanja in nečistosti, grehov jezika in nevoščljivosti, grehov sovražnosti in vsake hudobije.

Obljubimo, da bomo posvečevali Gospodove dneve. Za spreobrnjenje grešnikov bomo radi molili rožni venec in s pobožnostjo prvih petkov in prvih sobot zadoščevali za vse žalitve, s katerimi vaju žalimo mi in Bogu odtujeni svet.

Pomagajta nam, da bomo stalno živeli v posvečujoči milosti in vama ostali zvesti do konca. Naj vsi člani naše družine dosežemo srečno starost in nekoč s prijatelji uživamo večno veselje v nebesih. Amen.

MARIJINE PESMI

Angeli lepo pojejo

1. Angeli lepo pojejo, rožo Marijo kronajo. Kronaj jo, kronaj večni Bog, Oče in Sin in Sveti Duh.
2. Božji svetniki rajajo, rožo Marijo hvalijo, zavoljo Sina Jezusa, vsega sveta Zveličarja.
3. Ptice pod nebom letajo, slavo Mariji pojejo, zavoljo Sina Jezusa, zemlje vesoljne Stvarnika.
4. Rože na vrtu cvetejo, vence Mariji pletejo. Bodi, Marija, venčana, zavoljo Srca čistega!
5. Rožo Marijo vse časti, čast ji dajajmo tudi mi: Bodi češčena vekomaj in nam izprosi sveti raj!

Jaz sem otrok Marijin

1. Jaz sem otrok Marijin, Bog sam me je izbral, - Devico najčistejšo za mater mi je dal.
2. Jaz sem otrok Marijin, je jasna moja pot, - saj angeli nebeški me spremljajo povsod.
3. Jaz sem otrok Marijin, potoček mi šumlja: - »O, čuvaj cvet nedolžni,« veli mi šmarnica.
4. Me mavrica pozdravlja, mi zvezde govore: »Marija, tvoja Mati, z višave zre na te.«
5. Jaz sem otrok Marijin, se smrti ne bojim, na materinem Srcu najslajše jaz zaspim.

Je angel Gospodov

1. Je angel Gospodov oznanil Mariji in ona spočela od Svetega Duha. »Češčena si, Marija,« je angelski glas; bo zadnja ura bila, Marija prid' po nas.
2. Marija je rekla: »Glej, božja sem dekla, naj se mi zgodi, kakor angel veli.« Češčena ...
3. In sveta Beseda meso je postala med nam' prebivala, je Jezus ji ime. Češčena ...
4. Pogledjmo še v vice na verne dušice, usmili se, Jezus, jih reši iz vic. Češčena ...
5. Čast bodo Očetu in Sinu, Svet'mu Duhu, kakor je b'lo v začetku, tako na vekomaj. Češčena ...

Kraljica venca rožnega

1. Kraljica venca rožnega, naj celi svet ti hvalo da! Je človek star že ali mlad, naj rožni venec moli rad!
2. Kraljica venca rožnega, ima v naročju Jezusa, pa v rokah rožni venec drži, želi, da molimo ga vsi.
3. Molitev lepa za vsak dan le moli rad jo, o kristjan! Priložnosti dovolj imaš, da z njo Mariji hvalo daš.
4. Ko zapustijo te moči in ko ti odreko oči, svet rožni venec še lahko boš molil vdano in lepo.
5. Če rožni venec boš molil rad, dobil boš milost vsakikrat; Marija te ljubila bo, sprosila sveto ti nebo.

Lepa si, lepa si, roža Marija

1. Lepa si, lepa si roža Marija, tebe časti vsa nebeška družina; angeli lepo pojejo, tebe, Marija, hvalijo.
2. Z neba pogledal je usmiljeni Oče, videl na zemlji zgubljene otroke, poslal Marijo na ta svet, nam je dobila milost spet.
3. Kar nam je Eva nesrečna zgubila, roža Marija nam je zadobila: ki je rodila Jezusa, milega nam Zveličarja.
4. Vodi, Marija, po pravi nas poti, da nas nobena skušnjava ne zmoti; varuj in brani nas vse dni, da nas sovražnik ne dobi.
5. Kadar pa morali bomo umreti, daj nam, Marija, še enkrat prejeti, v Rešnjem telesu Jezusa, milega nam Zveličarja.

Marija, Mati ljubljena

1. Marija, Mati ljubljena, češčena bodi ti! Rodila si nam Jezusa, zato te vse slavi. Mi svoja srca ti damo, zaupno k tebi kličemo: Marija, varuj nas, Marija varuj nas.
2. Marija, o sladko ime, v bridkosti nade žar! Ozdravljaš žalostno srce, razveseliš vsekdar. Zatorej ne prenehamo, in vedno k tebi kličemo: Marija, varuj nas ...
3. Marija, naša boš pomoč, ko svet nas zapusti! Ko nas objame smrtna noč, nas milo sprejmi ti! Saj tebe, Mater ljubimo in vedno k tebi kličemo: Marija, varuj nas ...

Marija, nebeška Kraljica

1. Marija, nebeška kraljica in celega sveta Gospa, oj bodi nam vsem pomočnica, veselje si našga srca.
2. Mi večkrat brez trošta živimo, ne vemo pomagat si kam, to znamo, da ti si med nami, ti vidiš naš žalosten stan.
3. Če nebo je temno z oblaki, če sonca in zvezdic več ni, od tebe le pridejo žarki v zapuščeno naše srce.

Marija, Mati moja

1. Marija, Mati moja, tolažba sladka meni, siroti zapuščeni v dolini solzni si. Ko jaz se spomnim nate, se meni v prsih zgane, radosti nepoznane zapoje mi srce.

2. Kaj b srce ne pelo, za kaj bi se ne vnelo, v radosti ne gorelo, če k tebi se ozrem? Vse svetle vidim zarje, zmagujem vse viharje, Saj Mati božja varje me zvesto noč in dan.
3. O sladka Mati moja. Ob tvoji roki roma po poti tja do doma naj varno tvoj otrok. Ob koncu pa, Marija, naj umrem v ljubezni tvoji, končani bodo boji, pri tebi bom doma.

Marija, ti pomagaj nam

1. Marija, ti pomagaj nam! Božja milostna Devica, vseh slovenskih src Kraljica. Marija, Marija, le ti pomagaj nam, le ti pomagaj nam.
2. Marija, ti pomagaj nam! Kadar prihrume skušnjave, stopi k nam z nebes višave! Marija ...
3. Marija, ti pomagaj nam! Čuj ljubečih src glasove, varuj polja in domove! Marija
4. Marija, ti pomagaj nam! Naše nam družine vodi, vzgajaj v pravi jih svobodi! Marija ..
5. Marija, ti pomagaj nam! Srca vsa nam blagoslovi, da se vžgo v ljubezni novi. Marija ..
6. Marija, ti pomagaj nam! Vse Slovence k Bogu dvigaj, vero v srcih jim prižigaj! Marija

Marija, pomagaj nam sleherni čas

1. Marija, pomagaj nam sleherni čas, na tebe ozira se vsak izmed nas. Marija, vse k tebi hiti; Marija, pomagaj nam ti. Marija ...
2. Marija, pomagaj in vodi nas ti, da Bogu in tebi zdaj bomo zvesti. Marija ...
3. Marija, pomagaj rodovom zemlje, da v božji ljubezni in miru žive. Marija ...
4. Marija, pomagaj sirotam vojske, jih milostno sprejmi na svoje srce. Marija ...
5. Še enkrat zakličem in prosim na glas: nika ne zapusti, Marija, ti nas. Marija ...

Marija, skoz življenje

1. Marija skoz' življenje voditi srečno znaš; ti pelji skoz' trpljenje življenja čolnič naš. Ti krmi ga v valovih, ti brani ga v vetrovih. Marija, Marija, hiti na pomoč!
2. Siroto zapuščeno tu revščina teži, tam dušo zadolženo pekoča vest mori. Bolnik tu omaguje, glej, k tebi vse vzdihuje: Marija, Marija, hiti na pomoč!
3. Poslušaj naše klice, izprosi nam modrost, da iščemo pravice, skrbimo za svetost. Da bi Boga ljubili in tebe prav častili: Marija, Marija, hiti na pomoč!

O Marija, moje želje

1. O Marija moje želje! Kadar spomnim se na te, sladka radost in veselje pride v tožno mi srce. Ti deliš veselje, mir, blage milosti si vir.
2. Ko na zemlji si zaspala srčno, sladko in mirno, si v nebesa se podala, da ne vidi te oko. A pri tebi so želje, k tebi zdiha še srce.
3. Tebe v rajskih zdaj višavah srečno angeli časte, meni v zemeljskih težavah bridko pa medli srce. Naj do tvojih kdaj višin pride solzne zemlje sin.

4. Vodi, vodi, srečno vodi čolnič moj življenja mi, v zadnji uri z mano bodi, da se duša ne zgubi. Takrat, ljuba Mati, daj duši moji sveti raj.

O Marija, naša ljuba Mati

1. O Marija, naša ljuba mati, sprejmi v milostno srce; verne vse, ki množice jih tvoje danes ti priporoče. O Marija, o Marija, milostno imaš Srce! K tebi, k tebi koprnijo naše misli in želje.
2. Vse duhovne. O Marija Mati, sprejmi v milostno Srce! Naše duša vedno jih težijo, naši grehi jih skrbe. O Marija, o Marija, milostno imaš Srce! Prosi Sina, naj usliši njih molitve in prošnje.
3. Naše starše, o Marija Mati, sprejmi v milostno Srce! Ti jim vračaj, ti obilno plačaj, no in dan za nas skrbe. O Marija, o Marija, milostno imaš Srce! Tvoji smo sinovi, hčere, k tebi srca hrepene.

Pred teboj, o Mati

1. Pred teboj, o Mati, tvoj otrok klečim in te prosim vdano, naj s teboj živim. O Marija, tvoj naj bom vse dni, ti pa bodi meni Mati milosti.
2. Če bo sreča, radost podarjena mi, hvala Bogu, hvala božji Materi. O Marija ...
3. C ko smrtni angel me poklical bo, čez ta zadnji prag me spremi ti v nebo. O Marija ...

Še gori ljubezen

1. Še gori ljubezen, blažena Gospa, še si ti kraljica mojega srca. Mati, ne pozabi me, večno jaz ne zabim te, večno jaz ne zabim te, večno jaz ne zabim te!
2. Vene cvet mladosti, gine časov tek, a ljubezen moja, Mati, traja v vek. Mati ...
3. Ti, nebeška zvezda, kažeš meni pot; vodi ti otroka, preko breznov zmot. Mati ...

Ti, o Marija

1. Ti, o Marija, naša Kraljica, ti besednica revnih sirot! K tebi hitimo, se ti izročimo, tebe slavimo, polno dobrot.
2. Glej, o Marija, milostna Mati, Sina zdaj zlati gledaš obraz: mi smo grešili, tebe žalili, vendar se usmili, prosi za nas!
3. Jezusu reci v milosti svoji, da smo mi tvoji, naj odpusti! To bo ganilo, ga naklonilo, večno plačilo nam podeli.

Veš o Marija

1. Veš, o Marija, moje veselje? Veš moje želje? Ljubil bi te! Zmeraj pri tebi hotel bi stati, ljubljena Mati, spomni se me!
2. Kaj pa ti hočeš, moja Kraljica, sladka Devica, da ti podam? Drugega nimam, srce mi vzemi, z nadami vsemi tebi ga dam!
3. Pa ti, Kraljica, si ga že vzela, ti si ga vnela, zate gori. Mati preblaga, ti ga ohrani, hudega brani, reši ga ti!
4. Kadar nam zadnja ura bo bila, Mati premila, pridi po nas! Ti takrat vodi v raj nas veseli, tam bomo peli hvalo ves čas.

Za Bogom najrajši Marijo častim

1. Za Bogom najrajši Marijo častim; Mariji čem pevati, dokler živim, ker Mati je Božja Kraljica neba, za grešnika vsakega milost ima.
2. Nebeški Gospod je Marijo odbral, Device in Matere slavo ji dal. V naročju preljubega Sina drži, za nas ga z ljubeznijo rajsko goji.
3. Še smrtna težava mi strašna ne bo, če gleda me mater'no tvoje oko. Če z milostno roko obrišeš obraz, še v srcu: »Marija!« bo zadnji moj glas.

POMEN FATIMSKIH DOGODKOV

Sredi prve svetovne vojne, spomladi, poleti in jeseni leta 1916, se je trem pastirčkom, Luciji Frančišku in Jacinti, prikazal angel. Predstavil se jim je kot angel miru, pri drugem prikazanju kot angel Portugalske. Angel jih je povabil, naj mnogo molijo in darujejo ob vsaki priložnosti Bogu žrtve v zadoščenje in kot prošnjo za spreobrnjenje grešnikov ter naj vdano sprejmejo in prenašajo trpljenje.

Od 13. maja do 13. oktobra 1917 so vsak mesec imeli prikazanje Marije. Marija jih je prosila, naj veliko molijo, predvsem vsakodnevno rožni venec, sprejemajo trpljenje in zadoščujejo za grehe.

V julijskem prikazanju so prejeli skrivnost, ki je sestavljena iz treh delov.

Prvi del je bilo videnje pekla. Sestra Lucija jo v svojih Spominih tako opisuje:

»Ko je [Gospa] razprostrla roke, se je zdelo, da je odsev prodril v zemljo in videli smo nekakšno ognjeno morje in v ta ogenj potopljene hudobne duhove in duše, kakor če bi bili prosojni črni ali rjavi razbeljeni oglji v človeški obliki. Pogrezali in dvigali so se v žarenju ognja. Nosili so jih plameni, ki so izhajali iz njih samih skupaj z oblaki dima, padajoč na vse strani, podobno kakor iskre ob velikih požarih, brez teže in ravnotežja, med vpitjem in vzdihovanjem zaradi bolečine in obupa, vzbujajoč človeku grozo in trepet od nepopisnega strahu. Hudobni duhovi so se razlikovali po groznih in gnusnih oblikah odvratnih nepoznanih živali, toda tudi ti so bili prosojni in črni.

To videnje je trajalo samo trenutek. Hvala naši dobri nebeški Materi, ki nas je vnaprej pripravila z obljubo, da nas bo pripeljala v nebesa. Če ne bi bilo tako, mislim, da bi umrli od strahu in groze.«

Drugi del skrivnosti zadeva predvsem češčenje Marijinega brezmadežnega Srca in napoved druge svetovne vojne. Lucija v četrtem Spominu pripoveduje:

»Kakor da bi hoteli prositi pomoči, smo prestrašeni povzdignili pogled k naši Gospe, ki nam je polna dobrote in žalosti rekla:

‘Videli ste pekel, kamor gredo duše ubogih grešnikov. Da bi jih rešil, hoče Bog na svetu vpeljati pobožnost do mojega brezmadežnega Srca. Če bodo ljudje storili, kar vam bom rekla, se bo rešilo mnogo duš in imeli bodo mir. Vojne bo konec. Če pa ne bodo nehali žaliti Boga, se bo pod papeževanjem Pija XI. začela druga, hujša. Ko boste videli neko noč osvetljeno z neznano svetlobo, vedite, da je to veliko znamenje, ki vam ga daje Bog, da bo kaznoval svet za njegove zločine z vojno, lakoto in preganjanji Cerkve ter svetega očeta.

Da bi to preprečila, bom prišla prosit za posvetitev Rusije mojemu brezmadežnemu Srcu in za zadostilno obhajilo na prve sobote. Če bodo sprejeli moje prošnje, se bo Rusija spreobrnila in imeli bodo mir. Če pa ne, bo razširjala svoje zmote po svetu in pospeševala vojne ter preganjanja Cerkve. Dobri bodo mučeni, sveti oče bo moral veliko trpeti, razni narodi bodo

uničeni, končno pa bo zmagalo moje brezmadežno Srce. Sveti oče mi bo posvetil Rusijo, ki se bo spreobrnila, in svetu bo podeljeno nekaj časa miru'«.

Po drugem prikazanju je nebeška Gospa razprostrla roke in pastirčke obsijala s čudežno svetlobo ter s tem vanje vlila spoznanje in posebno ljubezen do Marijinega brezmadežnega Srca. Na dlani Marijine desne roke je bilo srce, obdano s trni, ki pomenijo naše grehe. Luciji se je zdelo, da so bili vanj zabodeni. Pastirčki so razumeli, da je bilo Marijino brezmadežno Srce žaljeno z grehi človeštva in je hotelo zadoščevanja. Od tega prikazanja naprej so pastirčki v srcu čutili še bolj gorečo ljubezen do Marijinega brezmadežnega Srca.

Tretji del skrivnosti je bilo preroško videnje, ki je bilo objavljeno leta 2000. Sestra Lucija je zapisala:

»Po dveh delih, ki sem ju že razložila, smo na levi strani naše Gospe, malo bolj zgoraj, videli angela z ognjenim mečem v levi roki; ko je žarel, je razširjal plamene, da se je zdelo, da bo takoj zažgal svet; toda plameni so ugašali ob dotiku s sijajem, ki ga je naša Gospa izžarevala iz svoje desne roke. Angel je z desno roko kazal na zemljo in klical z močnim glasom: Pokora, pokora, pokora! In videli smo v velikanski luči, ki je Bog: 'nekaj podobnega, kakor vidimo osebe v ogledalu, ko gredo mimo', v belo oblečenega škofa, 'slutili smo, da je bil sveti oče'. Razne druge škofove, duhovnike, redovnike in redovnice, ki so se vzpenjali na strmo goro, na vrhu katere je stal velik križ iz neobdelanih debel hrasta plutovca. Preden je prišel tja, je šel sveti oče skozi veliko na pol porušeno mesto, in napol se tresoč z opotekajočim se korakom, prizadet od bolečine in skrbi, molil je za duše trupel, ki jih je srečaval na poti; ko je prišel na vrh gore, je pokleknil k vznožju velikega križa in ubila ga je skupina vojakov, ki so streljali nanj s strelnim orožjem in puščicami. In tako so drug za drugim umirali škofje, duhovniki, redovniki in redovnice ter razne svetne osebe, možje in žene različnih stanov in položajev. Pod obema prečnicama križa sta bila dva angela, vsak od njiju je imel v roki kristalno škropilnico. Vanju sta zbirala kri mučencev in z njo škropila duše, ki so se bližale Bogu.«

Lucija je povedala, da je med tem videnjem, 13. julija »Naša Gospa v desni roki držala srce, v levi pa rožni venec«. Srce je za Lucijo »znamenje ljubezni, ki rešuje. Njeno Srce je varno zavetje. Čiščenje Marijinega brezmadežnega Srca je sredstvo rešitve v težkih časih za Cerkev in za svet«.

Vendar mora tudi človek s svojo odločitvijo nekaj storiti. Pogoj za rešitev je izražen v trikratni besedi: pokora, pokora, pokora. Zato je zelo pomembna naša molitev.

Papež Benedikt XVI. je še kot kardinal leta 2000, ob objavi tretjega dela skrivnosti zapisal tudi to: »Ključna beseda te skrivnosti je trikratni klic: pokora, pokora, pokora! To nas spominja na začetek evangelija: 'Spokorite se in verujte evangeliju.'. Razumeti znamenja časa pomeni: Razumeti nujnost pokore – spreobrnjenja – vere. V nekem pogovoru mi je sestra Lucija rekla, da ji je vedno bolj jasno, da je bil cilj prav vseh prikazovanj vedno bolj pospeševati rast v veri, upanju in ljubezni – vse drugo je le vodenje k temu.« Poudaril je: »Celotno videnje nastopa dejansko samo zato, da bi priklicalo na dan svobodo in jo obrnilo v pozitivno smer. Gre za spodbudo moči za spremembo k dobremu.«

Ko je bila sestra Lucija leta 1925 pri sestrah dorotejkah v Pontevedri v Španiji, je imela videnje Marije. V tem videnju ji je Marija obljubila, da nam bo ob smrti uri stala ob strani z vsemi milostmi, potrebnimi za zveličanje, če pet zaporednih prvih sobot izpolnimo pet pogojev:

Skesano se spovemo svojih grehov v duhu zadoščevanja Marijinemu brezmadežnemu Srcu. Spovemo se lahko že prej, vendar moramo biti ob prejemu sv. obhajila v milosti.

Prejmemo zadostilno sveto obhajilo, ki je osrednje dejanje pri obhajanju prvih sobot. Zmolimo en del rožnega venca.

Petnajst minut delamo družbo Marijinemu brezmadežnemu Srcu s premišljevanjem ene ali več skrivnosti rožnega venca.

Vse štiri pogoje izvršimo z namenom zadoščevanja Marijinemu brezmadežnemu Srcu za svoje in tuje grehe.

Sestra Lucija je 13. junija 1929 v kapeli hiše v Tuyu (Španija) imela videnje Presvete Trojice in videnje ter razodetje Marijinega brezmadežnega Srca, ki se ji je prikazalo tako kot že junija 1917: Marija je imela v svoji levi roki srce, obdano s trni, iz srca pa so izhajali plameni. Sporočila je, da Bog prosi svetega očeta, naj posveti Rusijo njenemu brezmadežnemu Srcu. Že 13. julija 1917, v drugem delu fatimske skrivnosti, je napovedala Marija sestri Luciji: »Da bi to preprečila [drugo svetovno vojno, lakoto in preganjanje Cerkve ter svetega očeta], (...) bom prišla prosit za posvetitev Rusije mojemu brezmadežnemu Srcu in za zadostilno obhajilo na prve sobote.«

»Ob koncu (videnja 13. junija 1929) mi je naša ljuba Gospa rekla:

'Prišel je trenutek, ko Bog prosi svetega očeta, naj v občestvu z vsemi škofi sveta posveti Rusijo mojemu brezmadežnemu Srcu. Obljublja, da jo bo po tem sredstvu rešil. Božja pravičnost pogubi mnogo duš zaradi grehov, storjenih zoper mene, ki prosim za zadoščevanje: žrtvuj se v ta namen in moli.'

Pozneje mi je naša ljuba Gospa v nekem osebnem sporočilu potožila:

'Niso hoteli poslušati moje prošnje! Kakor francoski kralj bodo obžalovali, vendar bo (pre)pozno. Rusija bo razširila svoje zmote po vsem svetu ter priklicala vojne in preganjanja Cerkve. Sveti oče bo moral trpeti!« .

Posvetitev Cerkve in sveta Marijinemu brezmadežnemu srcu je izvršil papež Pij XII. 31. oktobra 1942, a ne skupaj s škofi sveta, ampak sam. Pri tem je na zakrit način omenil Rusijo. To posvetitev je na slovesnejši način, ob navzočnosti rimskih kardinalov, obnovil v cerkvi svetega Petra 8. decembra 1942.

Ker papež posvetitve Rusije ni opravil skupaj z vsemi škofi sveta, Marijina in Jezusova želja še ni bila izpolnjena. Sestra Lucija je 28. februarja 1943 pisala svojemu škofu:

«Dobri Bog mi je že pokazal svoje zadovoljstvo zaradi dejanja svetega očeta in raznih škofov, čeprav je z ozirom na njegovo željo še nepopolno. V zameno obljublja, da bo vojne kmalu konec. Spreobrnitve Rusije pa še ne bo.»

Dne 13. maja 1981, na obletnico, ko se je Marija prvič prikazala v Fatimi, je na papeža Janeza Pavla II. streljal Mehmet Ali Agca in ga hudo ranil. Papež je po čudežu ostal pri življenju. Ozdravljenje je pripisoval Marijini priprošnji. Ona je posegla v papeževo življenje, da bi fatimska zadeva dobila nov zagon in bi papež skupaj z vsemi škofi sveta posvetil Rusijo njenemu brezmadežnemu Srcu. Marija papežu ni rešila samo življenja, ampak mu je zelo hitro vrnila tudi zdravje. V teh treh mesecih, v boju med življenjem in smrtjo, je papež jasno spoznal, da je za rešitev sveta pred komunizmom in nevarnostjo atomske bombe potrebna posvetitev Rusije v skladu s fatimskim naročilom.

8. decembra 1983 je z apostolskim pismom na 2.600 škofij obvestil vse škofo, da bo na praznik Gospodovega oznanjenja, 25. marca 1984, obnovil posvetitev sveta Marijinemu brezmadežnemu Srcu. Prosil jih je, naj z njim molijo posvetilno molitev.

V nedeljo, 25. marca 1984, je sveti oče na Trgu svetega Petra daroval slovesno sveto mašo. Za to priložnost so iz fatimske kapele prikazovanj 24. marca z letalom pripeljali originalni milostni kip fatimske Gospe. Papež je po sveti maši kleče pred kipom zmolil posvetilno molitev.

Škof Pavel Hnilica, ki je osebno poznal sestro Lucijo in se z njo pogovarjal, je dejal, da je posvetitev, ki jo je papež opravil, bila veljavna, vendar ni bila popolna, ker so manjkali nekateri škofje. Manjkala pa je tudi udeležba vernikov, kajti Marija je naročila, 'naj se vsa moja Cerkev, od glave do zadnjega uda, posveti mojemu Srcu in naj to posvetitev širi'. Povabljeni smo, da s svojo posvetitvijo sodelujemo pri izpolnjevanju Božjega načrta. Naj nam bo vse, tudi obisk kipa iz Fatime, pomoč pri uresničevanju tega.

To leto, ko se pripravljamo na stoletnico fatimskih dogodkov in obhajamo leto usmiljenja, je poseben milostni čas. Gospod nas želi obogatiti s svojim neskončnim usmiljenjem, tudi po Mariji. Papež Frančišek je ob letu usmiljenja zapisal: »Misel se mi zdaj obrača k Materi usmiljenja. Milina njenega pogleda naj nas spremlja v tem letu, da bomo lahko vsi odkrili veselje Božje nežnosti. V njenem življenju se je vse oblikovalo ob navzočnosti učlovečenega usmiljenja. Mati Križanega in Vstalega je vstopila v svetišče Božjega usmiljenja, ker je v globoki notranjosti bila soudeležena pri skrivnosti njegove ljubezni ... Marija potrjuje, da Sinovo usmiljenje ne pozna meja in doseže vse, ne da bi koga izključilo. Obrnimo se nanjo z molitvijo, da se ne bo nikoli naveličala obračati svojih milostljivih oči na nas.«

FATIMSKI UVODI V VSE ŠTIRI DELE ROŽNEGA VENCA (Svetopisemski uvodi so v 'Cerkvenem molitveniku', str. 31–43)

Veseli del

(Manuel dos Santos José)

1. skrivnost: ki si ga Devica od Svetega Duha spočela

Iz evangelija po Luku (Lk 1,31–32.35)

Angel je vstopil k Mariji in rekel: "Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila."

Bog Oče je poslal svojega angela k Mariji, da bi ji oznanil veliki dar svoje ljubezni za rešitev sveta: svojega edinorojenega Sina.

V Fatimi je ob svojem prvem prikazanju angel povabil pastirčke, naj molijo z njim. Pokleknil je na tla, se sklonil s čelom do tal in trikrat ponovil: "Moj Bog, verujem vate, molim te, upam vate in te ljubim nad vse. Prosim te odpuščanja za tiste, ki ne verujejo, ne upajo, ne molijo in te ne ljubijo."

(Premišljajmo v tihoti!)

V tej desetki po Marijini priprošnji prosimo za dar žive vere, trdnega upanja in goreče ljubezni; prosimo tudi za milost, da bi po božje častili edino Boga, enega v treh osebah.

2. skrivnost: ki si ga Devica ob obiskanju Elizabete nosila

Iz evangelija po Luku (Lk 1,43.45)

Ko je Marija pozdravila Elizabeto, ji je ta odgovorila: "Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda?" in dostavila: "Blagor ji, ki je verovala."

Vsi v Zaharijevi hiši so bili napolnjeni s Svetim Duhom. Prvi se je razveselil mali Janez Krstnik, ki je poskočil od radosti v telesu svoje matere Elizabete. Jezusa, ki ga je Marija nosila pod srcem, je Elizabeta razglasila za Mesija in Gospoda. Marija je v svojem hvalospevu povelicevala Očeta, zaradi čudovitih del, ki jih je storil. Počastila je Sveto Trojico. Pastirčki so, potem ko je angel odšel, vztrajali v molitvi, sklonjeni s čelom do tal: "Moj Bog, verujem vate, molim te, upam vate in te ljubim nad vse" in bolj ko so molili, bolj so se čutili preplavljene z Božjo navzočnostjo.

(Premišljajmo v tihoti!)

V tej desetki po Marijini priprošnji prosimo za milost, da bi Boga častili in ljubili nad vse.

3. skrivnost: ki si ga Devica rodila

Iz evangelija po Luku (Lk 2,10.16.19)

Angel je rekel pastirjem: »Ne bojte se! Kajti glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Kristus, Gospod.« Pastirji so hitro odšli v Betlehem in povedali o besedi, ki jim je bila rečena o tem otroku. Marija pa je vse te besede ohranila in premišljevala v svojem srcu.

Besede, s katerimi se je angel obrnil na pastirje, niso zapustile njihovih misli in njihovih src. Potem ko so počastili komaj rojenega Jezusa, so se vrnili ter slavili in hvalili Boga in vsem pripovedovali o novorojenem Odrešeniku.

Fatimske pastirčke je nadnaravna moč srečanja z angelom in njegovim spročilom tako zelo prevzela, da se nekaj časa niso mogli niti pogovarjati med seboj.

(Premišljujmo v tihoti!)

V tej desetki prosimo za milost, da bi odprli svoja srca Božji besedi in dopustili, da nas odene s svojo nežno in usmiljeno ljubeznijo.

4. skrivnost: ki si ga Devica v templju darovala

Iz evangelija po Luku (Lk 2,28–32)

Starček Simeon je vzel otroka v naročje, slavil Boga in rekel: “Zdaj odpuščaš, Gospodar, svojega služabnika po svoji besedi v miru, kajti moje oči so videle tvoje zveličanje, ki si ga pripravil pred obličjem vseh ljudstev: luč v razodetje poganom in slavo Izraela, tvojega ljudstva.”

Starček Simeon in prerokinja Ana sta bila polna Svetega Duha. Slavila sta Boga zaradi tega otroka in vsem govorila o njem. In tisti, ki so ju poslušali, so bili polni navdušenja in veselja. V svojem drugem prikazanju fatimskim pastirčkom jim je angel povedal: “Srci Jezusa in Marije imata z vami načrte usmiljenja.” In pastirčki so več ur vztrajali in ponavljali molitev, ki jih jo je naučil angel, in tako dopustili, da je njihova srca prepojilo Božje usmiljenje, ki prekipeva iz Jezusovega in Marijinega Srca.

(Premišljujmo v tihoti!)

V tej desetki prosimo za milost, da bi tudi mi odprli svoja srca načrtom ljubezni, ki jih imata z nami Jezusovo in Marijino Srce.

5. skrivnost: ki si ga Devica v templju našla

Iz evangelija po Luku (Lk 2,41–43.46.48–49)

Jezusovi starši so vsako leto za velikonočni praznik hodili v Jeruzalem. Ko je bil Jezus star dvanajst let, so šli na pot po praznični navadi. In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši za to vedeli. Po treh dneh so ga našli v templju in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama to storil? Glej, tvoj oče in jaz sva te z bolečino iskala.« Dejal jima je: “Kako, da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?”

Za Jezusa je bilo hrepenenje po Očetovi hiši, bivanje z Očetom, nekaj nezadržnega, ki je izhajalo iz globine njegovega bitja; in Jezus je ostal v Jeruzalemu.

Pastirčki so se po tretjem prikazanju angela počutili popolnoma potopljeni v Boga, v Sveto Trojico, v Ljubezen, ki jih je skoraj povsem posrkala vase in jih napolnila s občudovanjem in presenečenjem nad veličino skrivnosti Boga.

(Premišljujmo v tihoti!)

V tej desetki prosimo po Mariji za dar češčenja Boga, da tudi nas napolni občudovanje in presenečenje nad veličino Boga in njegove skrivnosti.

Svetli del

(Manuel dos Santos José)

1. skrivnost: ki je bil krščen v Jordanu

Iz evangelija po Mateju (Mt 3,16–17)

Po krstu je Jezus takoj stopil iz vode, in glej, odprla so se mu nebesa in videl je Božjega Duha, ki se je kakor golob spuščal in prihajal nadenj. In glej, spregovoril je glas iz nebes: „Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje.“

Presveta Trojica, ki se je razodela ob Jezusovem krstu, se je naselila v srca njegovih učencev tisti dan, ko so bili krščeni. Krst spremeni kristjana v ljubljenega otroka Boga Očeta, Sina in Svetega Duha.

Tako se je zgodilo tudi s fatimskimi pastirčki. Navzočnost enega Boga v treh osebah, ki je prebival v njihovih srcih, se je še posebej okrepila med prikazovanji angela. Počutili so se še bolj odeti v materinsko in očetovsko ljubezen Boga, preplavljeni z mirom, radostjo in srečo. (Premišljajmo v tihoti!)

V tej desetki prosimo po Mariji za milost, da bi dopustili, da nas odene nežna in usmiljena ljubezen Boga in da bi ga častili v duhu in resnici.

2. skrivnost: ki je v Kani naredil prvi čudež

Iz evangelija po Janezu (Jn 2,1.3.5)

Tretji dan je bila svatba v Kani Galilejski in Jezusova mati je bila tam. Marija je rekla Jezusu: „Vina nimajo“ in strežnikom: „Kar koli vam reče, storite.“

Zaradi Marijinega posredovanja je Jezus spremenil vodo v vino in tako odprl srca prvih učencev za vero vanj. Besede, ki jih je Marija rekla strežnikom na svatbi v Kani, želi reči vsem: „Storite vse, kar vam bo moj Sin naročil!“ Pravi Jezusov učenec hodi za njim z vsem srcem in nenehno kaže Nanj kot edinega Odrešenika.

Bog je poslal svojega angela, da bi pripravil fatimske pastirčke na veliko poslanstvo. Že pri prvem prikazanju jim je naročil: „Molite z menoj!“ Nato se je sklonil s čelom do tal in trikrat ponovil molitev: „Moj Bog, verujem vate, molim te, upam vate in te ljubim nad vse. Prosim te odpuščanja za tiste, ki ne verujejo, ne molijo, ne upajo in te ne ljubijo!“ Čim bolj so ponavljali to molitev, tem bolj je Bog prežemal njihovo življenje.

(Premišljajmo v tihoti!)

V tej desetki po Marijini priprošnji molimo, da bi bili vedno bolj odprti za Božjo voljo in bi neutrudno oznanjali Jezusa, po katerem prihaja na zemljo življenje in odrešenje.

3. skrivnost: ki je oznanjal Božje kraljestvo

Iz evangelija po Marku (Mr 1,14–15)

Jezus je šel v Galilejo. Oznanjal je Božji evangelij in govoril: „Čas se je dopolnil in Božje kraljestvo se je približalo. Spreobrnite se in verujte evangeliju!“

Spremljajmo Jezusa, ki hodi od mesta do mesta, od vasi do vasi, oznanja blagovest in vabi vse h kesanju in spreobrnjenju. Če so ga v kakšnem kraju hoteli zadržati, je dejal: „Tudi drugim mestom moram oznaniti evangelij o Božjem kraljestvu, ker sem za to poslan“ (Lk 4,43).

Angel je med drugim prikazanjem rekel pastirčkom: „Srci Jezusa in Marije imata z vami načrte usmiljenja!“ Kot bi hotel reči: „Srci Jezusa in Marije želita narediti iz vas delivce usmiljenja v svetu, da bi po vaših molitvah in žrtvah mnogi prišli do luči in odrešenja.

(Premišljajmo v tihoti!)

V tej desetki po Marijini priprošnji prosimo, da bi tudi mi z molitvijo in žrtvijo postali prinašalci Božjega usmiljenja v svet.

4. skrivnost: ki je na gori razodel svoje veličastvo

Iz evangelija po Luku (prim. Lk 9,28–29.35)

Jezus je šel na goro molit. Medtem ko je molil, se je videz njegovega obličja spremenil in njegova obleka je belo sijala. Iz oblaka se je zaslišal glas: "Ta je moj Sin, moj Izvoljenec, njega poslušajte!"

Na sveti gori Tabor je Bog zasijal na Jezusovem obličju in njegova oblačila so postala bleščeča kot luč! Zgodilo se je, da se je med Jezusovo molitvijo zaslišal Očetov glas. Molitev nam omogoči, da slišimo Božji glas in smo sprejemljivi za resnico. Samo molitev spreminja naša življenja.

In kakšno spremenjenje je molitev povzročila v življenju fatimskih pastirčkov? Pred prikazovanji angela so molili rožni venec v skrajšani obliki, da bi se šli čimprej igrat. Potem so ga začeli moliti v celoti. Molili so tudi molitev angela: Moj Bog, verujem vate ..., in sicer tako vztrajno, da so se od utrujenosti zgrudili na tla.

(Premišljujmo v tihoti!)

V tej desetki po Marijini priprošnji prosimo za vztrajnost v molitvi, ki naj nas vedno bolj upodablja po Kristusu, da bomo njegova živa navzočnost v svetu.

5. skrivnost: ki je postavil sveto evharistijo

Iz evangelija po Janezu (Jn 6,51)

Jezus je v shodnici v Kafarnaumu oznanjal: »Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom jaz dal, je moje meso za življenje sveta.»

Pri zadnji večerji je Jezus postavil sveto evharistijo. On je resnični kruh, ki je prišel iz nebes za življenje sveta. Mi uživamo Kristusovo telo, da bi Kristus použil nas in bi postali ENO z njim.

Sveta Evharistija gotovo predstavlja najbolj ganljive strani v knjigi Jacintinega življenja. Ko je bila še čisto majhna, si je želela videti Jezusa, potem pa je hrepenela le po tem, da bi ga prejela. Z "nepopisnim veseljem" je pripovedovala Frančišku, da je angel obhajal tudi njo. In Frančišek je dejal: "Čutil sem, da je bil Bog v meni, vendar nisem vedel, kako je bilo!"

(Premišljujmo v tihoti!)

Molimo, da bi po Marijini priprošnji v sveti evharistiji prepoznali véliki Kristusov dar njegovi Cerkvi in da bi iz ljubezni zadoščevali za žalitve, bogoskrunstva in brezbržnosti do svete evharistije.

Žalostni del

(Jorge Guarda)

1. skrivnost: ki je za nas krvavi pot potil

Iz evangelija po Luku (Lk 22,39–44)

Jezus je šel ven in se kakor po navadi napolnil proti Oljski gori. Tudi učenci so šli za njim. Ko je prišel na tisti kraj, jim je rekel: »Molite, da ne pridete v skušnjavo!« Sam pa se je oddaljil od njih približno za lučaj kamna. Padel je na kolena in molil, rekoč: »Oče, če hočeš, vzemi ta kelih od mene, toda ne moja volja, ampak tvoja naj se zgodi.« Prikazal pa se mu je angel iz nebes in ga krepčal. Ko ga je obšel smrtni boj, je še bolj goreče molil. Njegov pot je postal kakor kaplje krvi, ki padajo na zemljo.

Tudi za Jezusa je bilo trpljenje težko. Učencem je naročil molitev, da ne bi klonili v življenjskih preizkušnjah.

Pastirčke je angel naučil častiti Boga in mu darovati trpljenje. Tako kot Jezus so bili tudi pastirčki uslišani v svojih molitvah. Spričo trpljenja, ki zadene nas ali druge, se izročajmo usmiljenemu Bogu, ki tolaži in krepi tistega, ki veruje vanj.

(Premišljajmo v tihoti!)

V tej desetki po Marijini priprošnji molimo za vse tiste, ki trpijo na duši in na telesu.

2. skrivnost: ki je za nas bičan bil

Iz evangelija po Mateju (Mt 27,22–26)

Pilat je vprašal duhovnike, starešine in ljudstvo: »Kaj naj torej storim z Jezusom, ki se imenuje Kristus?« Vsi so dejali: »Križan naj bo!« Rekel je: »Kaj je vendar hudega storil?« Oni pa so še bolj kričali: »Križan naj bo!« Ko je Pilat videl, da nič ne pomaga, ampak da hrup čedalje bolj narašča, je vzel vodo, si vpričo množice umil roke in rekel: »Nedolžen sem pri njegovi krvi. Vi glejte!« Vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: »Njegova kri na nas in na naše otroke!« Tedaj jim je izpustil Baraba, Jezusa pa je dal bičati in ga je izročil, da bi bil križan. Ljudje so izvršili nasilje nad Jezusom. Obsodili so nedolžnega in osvobodili krivičnega. Jezus pa vzame nase krivičnost ljudi, da bi jih osvobodil greha.

Fatimski pastirčki, poučeni od angela, so prepričani, da morejo sodelovati z Bogom, če prostovoljno sprejmejo trpljenje kot prošnjo za spreobrnjenje ljudi. Vera nam odpira pot v duhovno občestvo z vsemi ljudmi in nam omogoča, da jim pomagamo z duhovno solidarnostjo in zadoščevanjem.

(Premišljajmo v tihoti!)

V tej desetki po priprošnji Matere usmiljena molimo za vse nedolžne žrtve krivic in nasilja.

3. skrivnost: ki je za nas s trnjem kronan bil

Iz evangelija po Mateju (Mt 27,27–30)

Upraviteljevi vojaki so tedaj vzeli Jezusa v pretorij in zbrali okrog njega vso četo. Slekli so ga in ga ogrnili s škrlatnim plaščem. Iz trnja so spletli krono in mu jo dali na glavo in trs v njegovo desnico. Poklekovali so pred njim, ga zasmehovali in govorili: »Pozdravljen, judovski kralj!« In pljuvali so vanj, mu vzeli trs in ga z njim topli po glavi.

Vsak nosilec oblasti je izpostavljen skušnjavi, da to oblast zlorabi zato, da gospoduje nad ljudmi in jih ponižuje. Jezus je bil žrtev takšne zlorabe.

Fatimski pastirčki so prejeli oblast, da posredujejo za mir in za spreobrnjenje grešnikov.

Občudovanja vredna je njihova velikodušnost, s katero so to oblast uporabljali v korist drugih! Samo Bog ima absolutno oblast in tudi on jo uporablja zato, da ljubi in osvobaja ljudi. Posnemajmo ga in uporabljajmo za dobro svojo 'oblast' in osebne darove.

(Premišljajmo v tihoti!)

V tej desetki po priprošnji Gospodove Dekle prosimo, da bi vsi nosilci oblasti to uporabljali po Božji volji in v blagor ljudi.

4. skrivnost: ki je za nas težki križ nesel

Iz evangelija po Luku (Lk 23,26–32)

Ko so Jezusa odvedli, so prijeli nekega Simona iz Cirene, ki je prihajal s polja, in mu naložili križ, da ga je nesel za Jezusom. Za njim je šla velika množica ljudstva, tudi žená, ki so se tolkle po prsah in ga objokovale. Jezus pa se je obrnil k njim in rekel: »Hčere jeruzalemske, ne

jokajte nad menoj, temveč jokajte nad seboj in nad svojimi otroki!« Z Jezusom pa so gnali še dva druga, ki sta bila hudodelca, da bi ju [skupaj z njim] usmrtili.

Jezus, ki ga imajo za zločinca, je deležen pomoči. Tudi on, na poti v smrt, tolaži trpeče in obljubi enemu izmed razbojnikov, da ga bo vzel v nebesa.

Pastirčkom je angel razodel Božje usmiljeno Srce, ki hoče rešiti vse ljudi! Spreobrnjenje odpira človeška srca in razum za duhovne dobrine in za polnost Bogu darovanega življenja.

Fatima je pričevalka potokov milosti, ki jih nebo izliva na zemljo v korist številnih ljudi. (Premišljajmo v tihoti!)

V tej desetki po priprošnji Marijinega Brezmadežnega Srca molimo za spreobrnjenje grešnikov.

5. skrivnost: ki je za nas križan bil

Iz evangelija po Luku (Lk 23,33–49)

Ko so prišli na kraj, ki se imenuje Lobanja, so tam križali Jezusa in oba hudodelca, enega na desnici in enega na levici. Jezus je govoril: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo.« Bilo je že okrog šeste ure, ko se je stemnilo po vsej zemlji do devete ure. Sonce je otemnelo in zagrinjalo v templju se je pretrgalo po sredi. Jezus je zaklical z močnim glasom in rekel:

»Oče, v tvoje roke izročam svojega duha.« In ko je to rekel, je izdihnil. Ko je stotnik videl, kaj se je zgodilo, je slavil Boga in rekel: »Zares, ta človek je bil pravičen.«

Jezus se sooči s smrtjo z dejanjem ljubezni in zaupanja, tako da se izroči Očetu. Prve duhovne sadove občutijo tam navzoči ljudje. To daritev v korist ljudi Jezus nadaljuje v zakramentu svete evharistije: daruje svoje telo in svojo kri, da bi se ljudje spreobrili k Bogu.

Temu svojemu dejanju pridružuje tudi daritev pastirčkov in vseh tistih, ki se odločijo živeti po Božji volji in biti pričevalci in znanilci Božje ljubezni med ljudmi.

(Premišljajmo v tihoti!)

Po priprošnji Gospe fatimskega sporočila molimo, da bi se vsi ljudje ob smrtni uri, z dejanjem vere in zaupanja, izročili v roke ljubečega Boga.

Častitljivi del

(Jorge Guarda)

1. skrivnost: ki je od mrtvih vstal

Iz evangelija po Luku (Lk 24,1.2–4.5–6)

Prvi dan tedna so šle žene navsezgodaj h grobu. Kamen so našle odvaljen od groba in stopile so noter, a telesa Gospoda Jezusa niso našle. Ko so bile zaradi tega zbegane, glej, sta stopila k njim dva moža v bleščečih oblačilih. Rekla sta jim: »Kaj iščete živega med mrtvimi? Ni ga tukaj, temveč je vstal.«

Med svojim obiskom na Portugalskem leta 2010 je papež Benedikt XVI. dejal: »Fatimska Marija je za nas znamenje navzočnosti vere, znamenje, da se po malih in ponižnih rojeva nova moč vere, ki pa se ne ustavi pri malih, ampak vsebuje sporočilo za ves svet, se dotika njegove zgodovine in jo razsvetljuje.«

(Premišljajmo v tihoti!)

V tej desetki po priprošnji Device verne molimo, da Bog podeli vero v Kristusa vsem tistim, ki ga iščejo, tudi nevede, in da bi se vera okrepila v srcu vsakega kristjana.

2. skrivnost: ki je v nebesa šel

Iz evangelija po Luku (prim. Lk 24,50–53)

Jezus je peljal učence ven, vse do Betanije. Povzdignil je svoje roke in jih blagoslovil. Medtem ko jih je blagoslavljal, se je ločil od njih in je bil vzeti v nebo. Oni pa so se mu poklonili in se v velikem veselju vrnili v Jeruzalem. In bili so ves čas v templju in so slavili Boga.

Med svojim pastoralnim obiskom na Portugalskem leta 2010 je papež Benedikt XVI. dejal: »Tukaj v Fatimi nas Devica Marija vabi, da se z velikim upanjem podamo na pot in da se pustimo voditi 'modrosti od zgoraj', ki se je razodela v Jezusu, to je modrosti ljubezni, da bi tako prinesli svetu luč in veselje Jezusa Kristusa.«

(Premišljajmo v tihoti!)

V tej desetki molimo za može in žene, čigar življenje je prežeto s krščanskim upanjem, da bi to upanje s svojim pričevanjem posredovali tistim, ki so ga izgubili.

3. skrivnost: ki je Svetega Duha poslal

Iz Apostolskih del (Apd 2,1–4)

Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi zbrani na istem kraju. Nenadoma je nastal z neba šum, kot bi se bližal silovit vihar, in napolnil vso hišo, kjer so se zadrževali. Prikazali so se jim jeziki, podobni plamenom, ki so se razdelili, in nad vsakim je obstal po eden. Vsi so bili napolnjeni s Svetim Duhom in začeli so govoriti v tujih jezikih, kakor jim je Duh dajal izgovarjati.

Ob svojem obisku na Portugalskem leta 2010 je Benedikt XVI. dejal: »Dogodek izpred 93-ih let, ko se je tukaj nad Portugalsko odprlo nebo kot okno upanja, je izraz ljubečega Božjega načrta. To okno upanja Bog odpre takrat, ko mu človek zapre vrata. S tem hoče naš Stvarnik v človeški skupnosti ozdraviti vezi bratske solidarnosti, ki temeljijo na medsebojnem priznanju istega in edinega Očeta. V človeštvu se je ljubezen ohladila in upanje na rešitev zameglilo. Zato je prišla iz nebes Devica Marija, da bi nas spomnila na evangeljske resnice, ki so za človeštvo edini vir upanja.

(Premišljajmo v tihoti!)

V tej desetki prosimo, da bi kristjani v moči Svetega Duha verodostojno pričevali za evangeljsko resnico in bi to resnico mnogi sprejeli z odprtimi srci.

4. skrivnost: ki je tebe Devica v nebesa vzel

Iz prvega Pavlovega pisma Korinčanom (1 Kor 15,50–51.53)

To pa pravim, bratje: Meso in kri ne moreta podedovati Božjega kraljestva in tudi minljivost ne podeduje neminljivosti. Glejte, skrivnost vam povem: Vsi ne bomo zaspali, vsi pa bomo spremenjeni. To minljivo si mora namreč nadeti neminljivost in to umrljivo si mora nadeti neumrljivost.

Ob svojem obisku v Fatimi je Benedikt XVI. dejal: »S tem ko se je Marija prikazala trem pastirčkom, je v svetu odprla poseben prostor za srečevanje z Božjim usmiljenjem, ki ozdravlja in rešuje. V Fatimi nas Devica Marija vse vabi, da gledamo na zemljo kot na kraj svojega romanja proti dokončni domovini, ki so nebesa. V resnici smo mi vsi romarji in potrebujemo Mater, da nas vodi.«

(Premišljajmo v tihoti!)

Prosimo v tej desetki, da bi vsi častilci fatimske Marije dopustili Bogu, da jih preoblikuje, da bi ga priznali za svojega voditelja in sprejeli njegovo pomoč.

5. skrivnost: ki je tebe Devica v nebesih kronal

Iz knjige Razodetja (Raz 12,1.10.12)

Na nebu se je prikazalo veliko znamenje: žena, ogrnjena s soncem, in luna pod njenimi nogami, na njeni glavi pa venec dvanajstih zvezd. Tedaj sem zaslišal v nebesih močen glas, ki je rekel: »Zato se veselite, nebesa, in vi, ki prebivate v njih!«

V Fatimi je Benedikt XVI. pred milostnim kipom Device Marije molil z naslednjimi besedami: »S seboj prinašam skrbi in pričakovanja našega časa ter bolečine ranjenega človeštva, vse probleme sveta, in jih polagam k nogam fatimske Marije: Presveta Devica, Božja in naša ljuba Mati, posreduj za nas pri svojem Sinu, da bi vsi narodi, tako tisti, ki jih označuje krščansko ime, kot tisti, ki še ne poznajo svojega Odrešenika, živeli v miru in slogi, vse dokler se ne bodo združili v eno samo Božje ljudstvo, na čast nerazdeljive Svete Trojice. Amen.

(Premišljujmo v tihoti).

V tej desetki po priprošnji Gospe fatimskega sporočila molimo, da bi se ljudje v trenutku smrti z vero izročili v Božje roke.